

การศึกษาประสิทธิภาพของการกระตุ้นด้วยแสงร่วมกับอาหารละลาย

วิตามินซีในการรักษากระแค้น

แพทย์หญิง พิชญากร ศิริตัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2558

**The Efficacy of microdermabrasion and vitamin C solution in the treating
of Solar Lentigine**

Pichayakorn Siritan, MD.

**A Thesis Submitted in Partial Fullfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Sciences**

**Department of Anti-aging and Regenerative Medicine
Faculty of Applied Sciences, Dhurakij Pundit University**

2015

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกล็ดคอลลอยด์ร่วมกับสารละลายวิตามินซีในการรักษากระแดด (The efficacy of microdermabrasion and vitamin C solution in the treating of Solar lentigine)

เสนอโดย แพทย์หญิง พิชญากร ศิริตัน

กลุ่มวิชา เวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ พรเทพ เทียนสิวกุล)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(อาจารย์แพทย์หญิงปองศิริ คุณงาม)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมาลี สิงหนิยม)

คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์รับรองแล้ว

..... คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์

(นายแพทย์ไกรสร อัมมวรรณ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2558

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกลืออัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีในการรักษากระแค้น
ชื่อผู้เขียน	แพทย์หญิง พิชญากร ศิริตัน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์แพทย์หญิง ปองศิริ คุณงาม
สาขาวิชา	วิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกลืออัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีต่อการรักษากระแค้น โดยได้ทำการศึกษาในอาสาสมัครจำนวน 18 คนที่มีกระแค้นที่แขนและหรือมือขวา อาสาสมัครได้รับการรักษาโดยการกรอเกลืออัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีความเข้มข้น 500 มิลลิกรัม ในสารละลาย 2 มิลลิลิตร โดยใช้ปริมาณ 0.025 มิลลิลิตรต่อหนึ่งรอยโรค โดยทำการรักษาทั้งสองสัปดาห์รวมทั้งสิ้นหกครั้ง ถ่ายรูปก่อนและหลังรักษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยนารูปที่ได้มาให้แพทย์ผู้ประเมินห้าท่านประเมินผ่าน visual analog scale ซึ่งผลการศึกษาพบว่ากระแค้นจางกว่าก่อนรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่นได้ 95% ($p\text{-value} < 0.05$) และในแง่ของผลข้างเคียงพบว่ามีอาสาสมัครหนึ่งคนเกิดรอยถลอกและอีกหนึ่งคนเกิดรอยแผล

Thesis Title The efficacy of microdermabrasion and vitamin C solution in the treating
of Solar lentigine

Author Pichayakorn Siritan, MD.

Thesis Adviser Pongsiri Khunngarm, MD.

Department Anti-aging and Regenerative Medicine

Academic Year 2014

ABSTRACT

The aim of this study was to evaluate the efficacy of microdermabrasion and vitamin C solution in the treating of Solar lentigine. 18 participants who had solar lentigine on the skin of the right arm and / or the right hand were treated with microdermabrasion and applying vitamin C solution which the concentration of 500 milligrams in 2 milliliters solution. 0.025 milliliters of the solution were applied on the treated lesion. This treatment was performed every 2 weeks in the total of 6 treatments for each participant. Photographs were taken before and after treatment. The resulting photographs were evaluated by five unrelated physicians as well as by The visual analog scale. Comparing before and after photograph revealed that the solar lentigines showed the significant decrease in pigmentation with p-value < 0.05 (CI = 95%). One participant revealed erosion and the other one revealed ulcer.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทา สารละลายวิตามินซีในการรักษากระแค้นสำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือของบุคคลหลายๆท่าน บุคคลท่านแรกคือ อาจารย์แพทย์หญิงปองศิริ คุณงาม ที่ท่านได้สละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำในการ ตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ชั้นนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมาใน โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมาลี สิงหนิยม ที่ให้คำปรึกษาให้คำแนะนำ ในการนำสถิติมาใช้เปรียบเทียบ ขอขอบพระคุณแพทย์ผู้ประเมินทั้ง 5 ท่านที่สละเวลาประเมิน ผลการรักษา ขอขอบพระคุณอาสาสมัครทุกท่านที่เข้าร่วมการวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ ครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด ตลอดจนเพื่อนๆและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยให้การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณประโยชน์อันเกิดจากความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแต่บิดา มารดา ผู้ให้การสนับสนุนในด้านการศึกษาแก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด

พิชญากร ศิริตัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 สมมติฐานของการศึกษา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	7
3.1 ประชากรและตัวอย่าง.....	7
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	7
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	10
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลหรือสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	11
4. ผลการศึกษา.....	12
4.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพ.....	12

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 ผลการศึกษาผลข้างเคียง.....	15
4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจ.....	23
5. สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	24
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	24
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	29
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	32
บรรณานุกรม.....	34
ภาคผนวก.....	38
ประวัติผู้เขียน.....	75

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
5.1 แสดงการเปรียบเทียบค่า visual analog scale ของแพทย์ผู้ประเมินกับ อาสาสมัคร.....	29
5.2 แสดงผลข้างเคียงจากการรักษากระแสน้ำด้วยวิธีต่างๆ.....	31

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
3.1 Vitamin C solution.....	8
3.2 microdermabrasion machine.....	9
4.1 Baseline ของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	12
4.2 อาการแดงของผิวหนังหลังกรอเกิ้ลส์ด้วยเครื่องมือของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	13
4.3 ขณะหยดสารละลายวิตามินซีของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	14
4.4 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	15
4.5 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	16
4.6 6 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	16
4.7 8 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	17
4.8 10 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	17
4.9 12 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	18
4.10 14 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	18
4.11 16 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	19
4.12 20 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 4.....	19
4.13 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 16.....	20
4.14 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 16.....	21
4.15 6 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 16.....	21
4.16 10 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 16.....	22
4.17 12 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 16.....	22
4.18 14 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 16.....	23
5.1 baseline ของอาสาสมัครหมายเลข 1.....	25
5.2 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 1.....	25
5.3 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 1.....	26
5.4 baseline ของอาสาสมัครหมายเลข 8.....	27
5.5 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 8.....	27
5.6 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 8.....	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

Solar lentigine : Synonyms: sun-induced freckle, liver spot (large cell acanthoma) lentigo senilis และ senile lentigo มีชื่อเรียกภาษาไทยว่ากระแค้น พบโอกาสเกิดกระแค้นมากขึ้นตามอายุที่มากขึ้น โดยพบว่า 90 เปอร์เซ็นต์ของคนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมีกระแค้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการเกิดกระแค้น ได้แก่ ผิวที่ไวต่อการไหม้แดด (sunburn) ผิวที่เคยได้รับ photochemotherapy เช่น psoralen และ UVA light (PUVA), UVA tanning bed หรือ UVB radiation (320 nm) (Grichnik, J.M., Rhodes, A.R., & Sober, A.J., 2012).

การพบกระแค้นบ่งชี้ถึงการได้รับรังสี UV ที่มีความเข้มสูงหรือได้รับสะสมมาเป็นเวลานาน ผลกระทบของรังสี UV ต่อผิวหนังทำให้เกิดการแบ่งตัว (proliferation) การกระตุ้น (stimulation) และ/หรือการกลายพันธุ์ (mutation) ของเซลล์ผิวหนัง เป็นผลให้เกิดการเพิ่มจำนวน (hyperplasia) ของเซลล์ชั้นหนังกำพร้าที่เรียกว่า keratinocytes และเซลล์สร้างเม็ดสีเมลานินที่เรียกว่า melanocytes นอกเหนือจากรังสี UV ปัจจัยอื่นที่ทำให้เกิดกระแค้น ได้แก่ สีผิวขาวซึ่งไวต่อการไหม้แดด เชื้อชาติและอายุที่มากขึ้น

การวินิจฉัยกระแค้นสามารถวินิจฉัยจากลักษณะทางคลินิกหรือในกรณีที่มีลักษณะทางคลินิกไม่ชัดเจนอาจใช้เครื่องมือที่ชื่อว่า Dermatoscope ช่วยในการวินิจฉัยได้ กระแค้นเมื่อเกิดขึ้นแล้วส่วนมากจะเป็นถาวรและอาจมีขนาดใหญ่ขึ้นหรือเข้มขึ้นเมื่อได้รับรังสี UV อีก ในทางตรงกันข้ามถ้าพยายามหลีกเลี่ยงรังสี UV กระแค้นอาจจางลงได้

ความสำคัญของการป้องกัน การเกิดกระแค้นและกำจัดกระแค้นมีดังนี้

1. กระแค้นเป็นสัญญาณเตือนที่บ่งบอกว่าผิวหนังได้รับรังสี UV มากเกินไป หรือผิวหนังของคนๆนั้นไวต่อรังสี UV ซึ่งพบว่าในคนที่พบกระแค้นมีโอกาสพบมะเร็งผิวหนังบางชนิดเกิดร่วมด้วยได้ ได้แก่ melanoma และ มะเร็งผิวหนังที่มีแหล่งกำเนิดมาจาก keratinocytes
2. กระแค้นที่ปล่อยทิ้งไว้โดยไม่รักษาอาจเกิดการอักเสบภายหลัง
3. กระแค้นทำให้ผิวดูไม่สวยงาม

ปัจจุบันการรักษากระแค้นแนะนำให้หลีกเลี่ยงแสงแดด ใช้ยาทาที่มีส่วนผสมของสาร Hydroquinone ซึ่งก็มักไม่ได้ผลหรือกำจัดกระแค้นออกโดยใช้ Cryotherapy, Q-switched เลเซอร์ หรือ IPL (Intense Pulse Light) ซึ่งก็พบว่าหลังการกำจัดออกด้วยวิธีดังกล่าวก็อาจมีการกลับมาเป็นซ้ำได้อีก สรุปคือยังไม่พบว่ามี Gold standard treatment ที่เป็นที่ยอมรับกันสำหรับการรักษากระแค้น (Grichnik, J.M., Rhodes, A.R., & Sober, A.J., 2012)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การกรอเกล็ดอัญมณี (Microdermabrasion) ร่วมกับการทา สารละลายวิตามินซี (L-ascorbic acid) ในการรักษากระแค้น การกรอเกล็ดอัญมณีนั้นเป็นวิธีที่ถูกพัฒนามาเพื่อใช้ผลัดผิวหนังชั้น stratum corneum และ spinous ของผิวหนังกำพวด (epidermis) ผลจากการรักษาด้วยการกรอเกล็ดอัญมณีนั้นขึ้นอยู่กับความแรงตอนกรอซึ่งโดยปกติแล้วจะให้ผลในการรักษาไม่เกินชั้น basal layer ของผิวหนังกำพวด (Monheit, G.D., Chastain, M.A., 2012) ซึ่งในตำรามาตรฐานทางการแพทย์ได้ยอมรับการใช้การกรอเกล็ดอัญมณีในการรักษาภาวะผิปกดบนผิวหนังที่เรียกว่า Pigmentary Dyschromias (Monheit, G.D., Chastain, M.A., 2012) อีกทั้งในกรณีนี้ผู้ที่ต้องการได้รับการรักษาอยู่ในพื้นที่ที่ไม่มีเครื่องมือเลเซอร์หรือเครื่องมืออื่นที่ทันสมัยรวมทั้งเหตุผลของค่าใช้จ่ายที่ประหยัดกว่าและการที่สามารถรักษาได้พร้อมกันหลายๆรอยโรคโดยไม่มีแผลหลังการรักษาจึงเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกใช้การกรอเกล็ดอัญมณีในการวิจัยครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาหรือวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีต่อการรักษากระแค้น
2. เพื่อศึกษาผลข้างเคียงของการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีต่อการรักษากระแค้น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่ออาสาสมัครที่เข้าร่วมการวิจัย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

การกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีมีประสิทธิภาพทำให้กระแค้นมีสีจางลง

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงประสิทธิภาพของการกรอกเกลืออัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีในการรักษากระแค้น เพื่อให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งประหยัด ผลข้างเคียงน้อย สามารถรักษาได้พร้อมกันหลายรอยโรคโดยไม่มีแผลหลังทำ ตระหนักถึงผลข้างเคียงที่อาจจะเกิดขึ้น ระวังระวังและหาวิธีป้องกัน ไม่ให้เกิดผลข้างเคียง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด ทฤษฎี

จากทฤษฎีที่ว่ารอยโรคของกระแสนั้นมีการเปลี่ยนแปลงส่วนมากอยู่ในชั้นผิวหนังกำพริบ โดยพบว่ามีการเพิ่มจำนวนของ keratinocytes และมีการขยายขนาดของ melanosome complex ใน keratinocytes รวมทั้งมีความผิดปกติของกระบวนการสร้างเม็ดสีเมลานิน (melanogenesis) ได้แก่ มีการเพิ่มทั้งจำนวนและการทำงานของ melanocytes และเอนไซม์ tyrosinase ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่ใช้ในกระบวนการสร้างเม็ดสีเมลานินทำงานมากขึ้น มีการกลายพันธุ์ของ melanocytes และยังพบ melanin macroglobules ในรอยโรคของกระแสนอีกด้วย (Grichnik, J.M., Rhodes, A.R., & Sober, A.J., 2012)

นอกจากนั้นรอยโรคของกระแสนยังมีการเปลี่ยนแปลงในชั้นผิวหนังแท้ร่วมด้วย โดยพบว่ามีเซลล์ mononuclear ล้อมรอบหลอดเลือดที่อยู่ในชั้นหนังแท้และยังพบ melanin-laden macrophages (Grichnik, J.M., Rhodes, A.R., & Sober, A.J., 2012)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่ารอยโรคของกระแสนั้นมีความผิดปกติส่วนมากอยู่ในชั้นผิวหนังกำพริบ การรักษาโดยการกรอเกล็ดอัญมณีซึ่งสามารถให้ผลการรักษาได้ถึงระดับ basal layer ของผิวหนังกำพริบ (Monheit, G.D., Chastain, M.A., 2012) จึงน่าจะเป็นการรักษาที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Lee, W.R., Shen, S.C., Wang, K.H., Hu, C.H. & Fang, J.Y., 2003 พบว่าการกรอเกล็ดอัญมณีนั้นเพิ่มการดูดซึมวิตามินซีในสารละลายผิวหนังได้มากขึ้นถึง 20 เท่า ซึ่งวิตามินซีนี้มีคุณสมบัติในการยับยั้งการสร้างเม็ดสีเมลานินของเอนไซม์ tyrosinase (Chang, T.S., 2009) ซึ่งอาจส่งผลให้กระแสนมีสีที่จางลง จากข้อมูลเหล่านี้ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีในการรักษากระแสนจึงน่าจะเป็นการรักษาที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้างานวิจัยยังไม่พบมีงานวิจัยใดที่ใช้การกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทา สารละลายวิตามินซีในการรักษากระแค้น อย่างไรก็ตามพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

1. งานวิจัยที่ใช้การกรอเกล็ดอัญมณีรักษาภาวะอื่นๆของผิวหนังเช่น รักษาความหมองคล้ำของ ใบหน้าแผลเป็นจากสิว (acne scar) และภาวะ photoaging ของผิวหนังพบ 2 งานวิจัยได้แก่ งานวิจัย ของ Spencer, J. M. & Kurtz, E. S., 2006 ทดลองใช้การกรอเกล็ดอัญมณีรักษาความหมองคล้ำของ ใบหน้าในคนไข้หญิง 16 ราย โดยทำทุก 1 สัปดาห์รวม 6 ครั้ง สรุปผลว่าความหมองคล้ำของ ใบหน้า ดีขึ้นอย่างเห็น ได้ชัดหลังการรักษาครั้งที่ 3 และดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงสิ้นสุดการรักษา เมื่อวัดด้วย เครื่อง Colorimetry ก็พบว่าผิวสว่างขึ้น และต่อมา Savardekar, P., 2007 ได้เขียนบทความวิจารณ์ เรื่องการกรอเกล็ดอัญมณีในการรักษาภาวะอื่นๆของผิวหนัง ได้แก่ รักษา photoaging รอยดำ แผลเป็นหลุมสิวและผิวหนังแตกหลาย สรุปว่าการกรอเกล็ดอัญมณีให้ประสิทธิภาพเล็กน้อยในการ รักษาภาวะ photoaging รอยย่นบางๆ post inflammatory hyperpigmentation และความหมองคล้ำ ของผิว นอกจากนี้บทความยังกล่าวว่าการทายาหรือสารใดลงบนผิวหนังหลังการกรอเกล็ดอัญมณี จะทำให้ยาหรือสารนั้นซึมเข้าสู่ผิวหนังได้ดีขึ้น

2. งานวิจัยเรื่องการรักษากระแค้นนั้นพบมี 2 งานวิจัยที่ใช้เครื่องมือต่างกัน ได้แก่ งานวิจัยของ SantoianI, P., Nino, M., & Calabro, G., 2004 ทดลองรักษากระแค้นในผู้หญิง 48 คน ด้วยการ ใช้ เครื่อง low frequency sonophoresis ปลอ่ยคลื่นอัลตราซาวด์ผลึก emulsion ที่มีส่วนผสมของวิตามิน ซี azelaic acid และ kojic ให้ดูดซึมสู่ผิวหนังบริเวณที่มีกระแค้น ปรากฏว่าการทาสารดังกล่าวลงบน ผิวหนังที่มีกระแค้นสามารถทำให้กระแค้นจางลง ได้ แต่มีข้อจำกัดเรื่องการดูดซึมเข้าสู่ผิวหนัง ดังนั้นเมื่อทำร่วมกับเครื่อง low frequency sonophoresis ซึ่งปลอ่ยคลื่นอัลตราซาวด์ช่วยผลึกสาร ดังกล่าวให้ดูดซึมสู่ผิวหนังได้ดีขึ้นผลการรักษาจึงดีกว่า

Yamashita, T., Negishi, K., Hariya, T., Kunizawa, N., Ikuta, K., Yanai, M., & Wakamatsu, S., 2006 รักษาคนที่มีการแค้นบนใบหน้าจำนวน 3 คนด้วย IPL โดยประเมิน ผลการรักษาด้วยเครื่อง reflectance-mode confocal microscopy (RCM) และเครื่อง optical coherence tomography (OCT) พบว่าหลังรักษากระแค้นจางลงทั้ง 3 คน

3. งานวิจัยที่พิสูจน์ว่าการกรอเกล็ดอัญมณีสามารถเพิ่มปริมาณการดูดซึมของสารละลายบาง ชนิดเข้าได้ผิวหนังพบ 2 งานวิจัย ได้แก่ งานวิจัยของ Lee, W.R., Shen, S.C., Wang, K.H., Hu, C.H. & Fang, J.Y., 2003 ทดลองเปรียบเทียบระหว่างการทาสารละลายวิตามินซีลงบนผิวหนังหลังการ กรอเกล็ดอัญมณีทันทีกับการทาสารละลายวิตามินซีลงบนผิวหนังที่ไม่ได้กรอเกล็ดอัญมณีผล

ปรากฏว่าผิวหนังที่ได้รับการกรอเกล็ดอัญมณีนั้นดูดซึมวิตามินซีในสารละลายดังกล่าวได้มากกว่าผิวหนังที่ไม่ได้รับการกรอเกล็ดอัญมณีถึง 20 เท่า และต่อมา Lee, W.R., Tsai, R.Y., Fang, C.L., Liu, C.J., Hu, C.H., & Fang, J.Y., 2006 ทดลองใช้สารไฮโดรฟิลิก (hydrophilic) และสารไลโปฟิลิก (lipophilic) ได้แก่ 5-Fluorouracil และ clobetasol 17-propionate ตามลำดับ เพื่อดูการดูดซึมเข้าสู่ผิวหนังของสารทั้งสอง โดย In vitro ใช้หนังหมูและ in vivo ใช้หนูไร้ขน โดยทาสารดังกล่าวลงบนผิวหนังหลังการกรอเกล็ดอัญมณี ผลปรากฏว่า 5-Fluorouracil ซึ่งเป็นสารไฮโดรฟิลิกดูดซึมเข้าสู่ผิวหนังที่ได้รับการกรอเกล็ดอัญมณีได้ 8-ถึง 24-เท่า เมื่อเทียบกับผิวหนังที่ไม่ได้รับการกรอเกล็ดอัญมณี ส่วนผลที่เกิดกับ clobetasol 17-propionate ซึ่งเป็นสารไลโปฟิลิกนั้นกลับตรงกันข้ามคือดูดซึมเข้าสู่ผิวหนังที่ได้รับการกรอเกล็ดอัญมณีได้น้อยลงเมื่อเทียบกับผิวหนังที่ไม่ได้รับการกรอเกล็ดอัญมณี ผลการวิจัยนี้จึงสรุปว่าการกรอเกล็ดอัญมณีเพิ่มการดูดซึมเข้าสู่ผิวหนังเฉพาะสารไฮโดรฟิลิกเท่านั้น เช่น 5-ALA และ 5-Fluorouracil

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ประชากรและตัวอย่าง

กำหนดจำนวนอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยใช้สูตรของ Cochran, 1977 ได้จำนวนอาสาสมัคร 17 คน

เกณฑ์รับอาสาสมัครได้แก่อาสาสมัครที่เป็นชายหรือหญิง อายุ 20 ปีขึ้นไปที่มีรอยโรคของกระแสนบนแขนหรือหลังมือข้างขวา โดยจะเลือกมาหนึ่งรอยโรคในแขนข้างดังกล่าว

เกณฑ์คัดออกได้แก่อาสาสมัครจะต้องเป็นผู้ที่ทำงานที่ไม่สัมผัสกับแสงแดดเป็นเวลานาน ไม่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร ไม่ททายาไม่ทาครีมแดดหรือสารใดๆลงบนผิวหนังส่วนที่ต้องการทดลอง ไม่สัมผัสแสงแดดจัด เช่น ไปทะเลมาในช่วงระยะเวลา 2 สัปดาห์ก่อนการทดลอง (Small R., 2008) ระหว่างการทดลองให้ใช้ชีวิตประจำวันตามปกติแต่งแดดแรง เช่น ไปทะเลหรือตากแดดช่วง 10.00 – 15.00 น. ระหว่างการรักษาต้องไม่ทานวิตามินหรืออาหารเสริมใดๆ

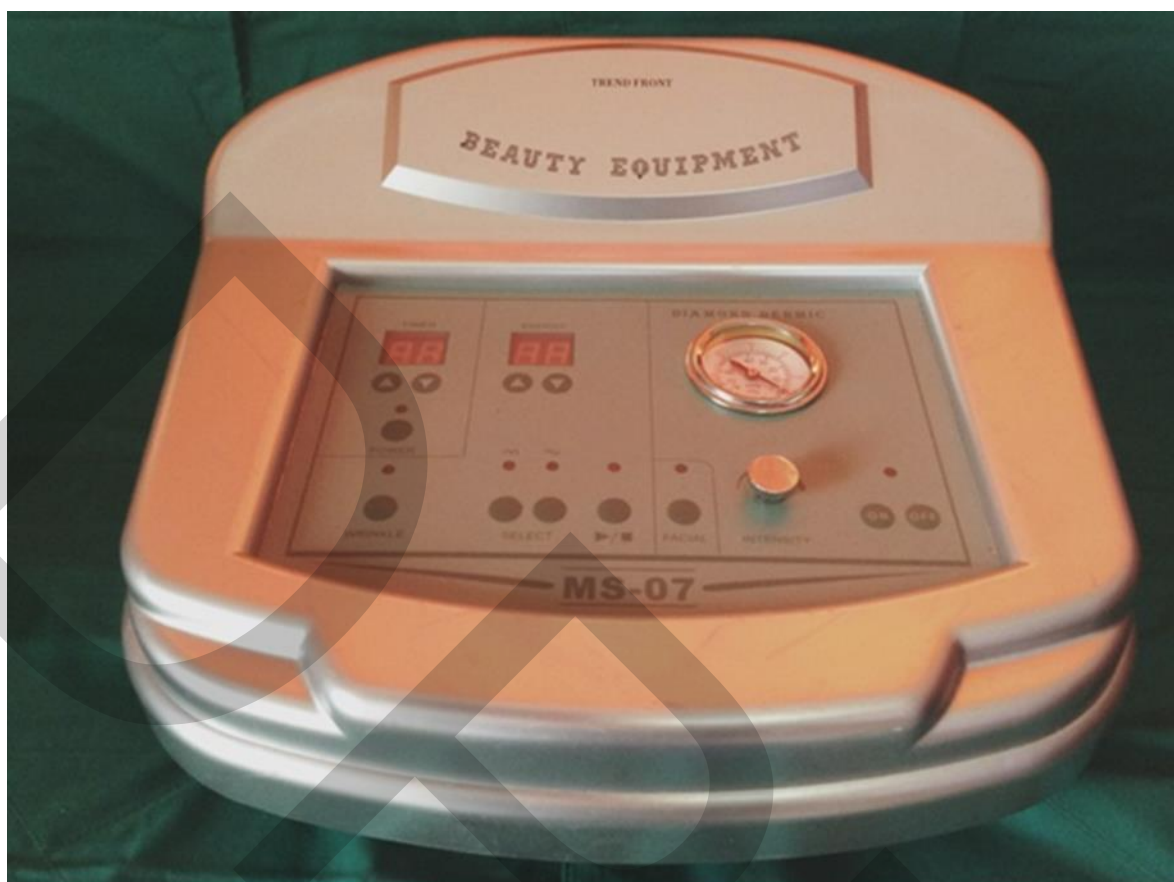
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1. เครื่องกรอเกล็ดอัญมณี โดยผู้กรอเกล็ดอัญมณีต้องเป็นคนที่เดียวกันทุกครั้ง เครื่องรุ่น crystal free, trend front MS-07 จัดจำหน่ายโดยบริษัท Segawe ชั้น B อาคาร 7 เลขที่ 188 เชียงใหม่ ประเทศไทย
2. สารละลายวิตามินซีความเข้มข้น 500 มิลลิกรัมในปริมาณสารละลาย 2 มิลลิลิตร ผลิตโดยบริษัท T.P. drug laboratories (1969) Co., LTD 96 ซอยสุขุมวิท 62 แยก 1 แขวงบางจาก เขตพระโขนงกรุงเทพมหานคร โดยใช้หยดหรือทาลงบนผิวหนังหลังกรอเกล็ดอัญมณี โดยจะใช้ปริมาณ 0.025 มิลลิลิตรต่อ 1 รอยโรคของกระแสน
3. Tuberculin syringe ขนาด 1 มิลลิลิตร เพื่อใช้ในการวัดปริมาณสารละลายวิตามินซี
4. กล้อง Cannon IXUS with macro mode

ภาพที่ 3.1 Vitamin C solution: 500 milligrams L-ascorbic acid in 2 milliliters solution
Manufactured by T.P. drug laboratories (1969) Co., LTD 96 Soi Sukumvit 62 Yak 1,
Bangchak, Prakanong, Bangkok 10260 Thailand

ภาพที่ 3.2 microdermabrasion machine, crystal free, trend front MS-07 Distributed by Segawe :
wholesale beauty machine B floor, No.7 Building, No.188, Linqing Rd., Shanghai,
China

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาสากลว่าด้วยการทำวิจัยทางการแพทย์ในมนุษย์หรือ The Declaration of Helsinki 2013 ผู้วิจัยได้อธิบายโครงการวิจัยอย่างละเอียดให้แก่อาสาสมัครก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย โดยอาสาสมัครที่ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ ให้ลงลายลักษณ์อักษรในใบยินยอมรับการรักษา (Consent Form)

2. หลังจากที่อาสาสมัครยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยตามเกณฑ์ในการคัดเลือกแล้ว ทำการซักประวัติ ตรวจร่างกาย และบันทึกข้อมูลไว้เป็นค่าพื้นฐาน

3. ทดสอบอาการแพ้วิตามินซี แบบ allergic contact dermatitis โดยทาสารละลายวิตามินซีที่ท้องแขน ทิ้งไว้ 30 นาที ถ้าไม่มีอาการแสบ แดง บวม คัน น้ำใสหรืออาการอื่นๆของ allergic contact dermatitis ก็สามารถเข้าร่วมการทดลองต่อไปได้

4. อาสาสมัครแต่ละคนจะได้รับการกรอกเกลืออัญมณีที่กระแผ่นเพียง 1 รอยโรค จุดสิ้นสุด (endpoint) ในการกรอกเกลืออัญมณีคือแดงเล็กน้อยหลังทำทันที ซึ่งอาการดังกล่าวจะหายไปตัวเอง (Savardekar, P., 2007) (Small, R., 2008) จากนั้นใช้ tuberculin syringe ดูดสารละลายวิตามินซีจากหลอดแก้วออกมาปริมาณ 0.025 มิลลิลิตร เพื่อใช้หยดลงบนผิวหนัง โดยหยดห่างจากผิวหนังประมาณ 1 เซนติเมตร ระยะห่างในการรักษาแต่ละครั้งคือทุก 2 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง (Small R., 2008)

5. ทำการถ่ายภาพอาสาสมัครด้วยกล้องถ่ายรูป Cannon IXUS with macro mode ถ่ายที่ระยะห่าง 1.5 เซนติเมตร ถ่าย ณ สถานที่เดิม ตำแหน่งเดิมทุกครั้ง ถ่ายภาพก่อนการรักษาและ 2 สัปดาห์หลังการรักษาทุกครั้ง และหลังจากสิ้นสุดการรักษานัดมาดูอาการที่ 4 สัปดาห์

6. การวิจัยใช้เวลา 14 สัปดาห์ต่ออาสาสมัคร 1 คน ผลที่วัดได้จากอาสาสมัครก่อนและหลังการรักษาจะนำไปวิเคราะห์ ด้วย 2 วิธี วิธีแรกให้แพทย์ผู้ประเมินจำนวน 5 ท่านดูรูปก่อนการรักษาเทียบกับรูปหลังการรักษาประเมินว่าจางลงหรือไม่ โดยให้ประเมินผ่าน visual analog scale วิธีที่สองให้อาสาสมัครประเมินความพึงพอใจผลการรักษาที่ได้รับผ่าน visual analog scale โดยอาสาสมัครจะประเมินที่ 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

เกณฑ์การหยุดรักษา

มีอาการของผื่นแพ้สัมผัสแบบ Irritant contact dermatitis

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลหรือสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่า visual analog scale ที่ได้จากแพทย์ผู้ประเมินทั้ง 5 ท่านจะถูกนำมาแปลผลว่าจางลงกี่เปอร์เซ็นต์ (decrease in pigmentation) โดยสรุปผลแบบบรรยาย (Ghaninejhadi, H., Ehsani, A., Edrisi, L., Gholamali, F., Akbari, Z., & Noormohammadpour, P., 2013) ดังนี้

จางลงน้อยกว่า 25% แปลว่า ตอบสนองต่อการรักษาเล็กน้อย

จางลง 25% - 50% แปลว่า ตอบสนองต่อการรักษาปานกลาง

จางลง 50% - 75% แปลว่า ตอบสนองต่อการรักษาดี

จางลงมากกว่า 75% แปลว่า ตอบสนองต่อการรักษาดีมาก

2. ค่าที่ได้จาก visual analog scale ที่อาสาสมัครประเมินความพึงพอใจผลการรักษาจะถูกสรุปผลแบบบรรยาย ดังนี้

จางลงน้อยกว่า 25% แปลว่า พอใจน้อยมาก

จางลง 25% - 50% แปลว่า พอใจน้อย

จางลง 50% - 75% แปลว่า พอใจ

จางลงมากกว่า 75% แปลว่า พอใจมาก

3. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ The Wilcoxon Signed Rank Test ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของผลการรักษากระแค้นด้วยการกรอเกลือด้วยวิธีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซี

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของกรอเกล็ดธัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีต่อการรักษา กระแค้น

ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากอาสาสมัครในการเข้าร่วมโครงการวิจัย ได้แก่อาสาสมัครจากหมู่บ้านป่าไฟ ตำบลสันพระเนตร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ หมู่บ้านท่ากานและหมู่บ้านใหม่สามหลัง ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้นจำนวน 18 คน โดยผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ตลอดจนกระบวนการวิจัย ระยะเวลาวิจัย ให้แก่อาสาสมัครทั้งหมด อาสาสมัครได้รับเอกสารแนะนำโครงการวิจัยและได้เซ็นต์ใบยินยอมด้วยความสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย (consent form) โดยอาสาสมัครทั้ง 18 คนนี้เป็นผู้ที่ทำงานไม่สัมผัสกับแสงแดดเป็นเวลานาน ได้เก็บจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า เจ้าของร้านขายของชำและว่างงาน อาสาสมัครทั้งหมดไม่ตั้งครรภ์และไม่ให้นมบุตร ไม่ทำยาไม่ทำกันแดดหรือสารใดๆลงบนผิวหนังที่ต้องการทดลอง ไม่ทานวิตามินหรืออาหารเสริมใดๆ รายละเอียดของอาสาสมัครทั้งหมดได้แสดงไว้ในภาคผนวก

ภาพที่ 4.1 Baseline ของอาสาสมัครหมายเลข 4

ภาพที่ 4.2 อาการแดงของผิวหนังหลังกรอเกิ้ลี้ดอัญมณีของอาสาสมัครหมายเลข 4

ภาพที่ 4.3 ขณะหยดสารละลายวิตามินซีของอาสาสมัครหมายเลข 4 โดยจะใช้ปริมาณสารละลายวิตามินซี 0.025 มิลลิลิตร ต่อ 1 รอยโรคของกระแค้น

นำค่า Visual analog scale ที่ได้จากแพทย์ผู้ประเมินมาทดสอบทางสถิติโดยใช้ The Wilcoxon Signed Rank Test พบว่าที่ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษากระแค้นจางกว่าก่อนรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่นได้ 95% (p-value < 0.05) และเมื่อติดตามผลต่อไปพบว่าที่ 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษากระแค้นจางกว่า 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยความเชื่อมั่นได้ 95% (p-value < 0.05)

4.2 ผลการศึกษาผลข้างเคียงของการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซี

อาสาสมัคร 2 คนได้รับผลข้างเคียง ได้แก่อาสาสมัครหมายเลข 4 เกิดรอยถลอก (erosion) หลังการรักษาครั้งที่ 6 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายของการรักษา หลังกรอเสร็จทันทีที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นอาการแดงบริเวณผิวที่กรอ 2 สัปดาห์ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้กลับมาเพื่อบันทึกรูปถ่ายหลังการรักษาเห็นเป็นรอยถลอกตรงกระแฉ่นที่กรอพอดีซึ่งอาสาสมัครคนดังกล่าวแจ้งว่าหลังรักษาครั้งสุดท้ายมีสะเก็ดบางๆเกิดขึ้นตรงกระแฉ่นที่กรอแล้วหลุดลอกเอง ดังนั้นสำหรับอาสาสมัครรายนี้ผู้วิจัยจึงติดตามผลหลังการรักษาเป็นระยะเวลานานถึง 20 สัปดาห์เพื่อติดตามดูผลข้างเคียง โดยผลการติดตามพบว่าอาการดีขึ้นตามลำดับดังนี้

สัปดาห์ที่ 4 รอยถลอกดีขึ้น

สัปดาห์ที่ 6 เริ่มมีการสร้างสีผิว (repigmentation) ของกระแฉ่น โดยเริ่มจากบริเวณขอบ

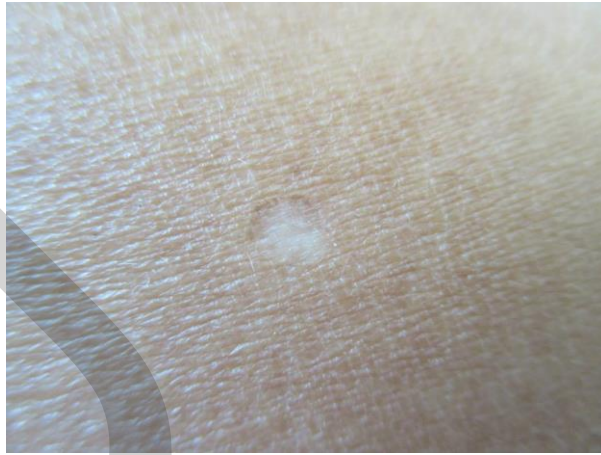
สัปดาห์ที่ 8 และ 10 มีการสร้างสีผิวกระแฉ่นประมาณ 45%

สัปดาห์ที่ 12 ถึง 20 มีการสร้างสีผิวกระแฉ่นประมาณ 50%

รูปภาพด้านล่างแสดงผลการติดตามหลังการรักษาและติดตามอาการของผลข้างเคียงของอาสาสมัครหมายเลข 4

ภาพที่ 4.4 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา รอยถลอกบริเวณกระแฉ่นที่กรอ

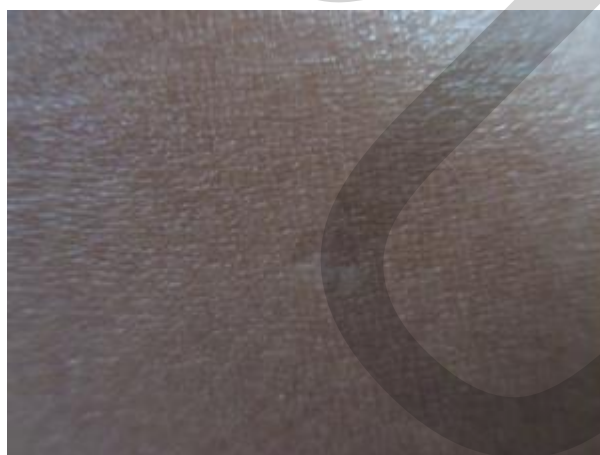
ภาพที่ 4.5 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา รอยถลอกตื้นขึ้น

ภาพที่ 4.6 6 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา เริ่มมีการสร้างสีผิวของกระแค้นบริเวณขอบ

ภาพที่ 4.7 8 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา มีการสร้างสีผิวของกระแค้นประมาณ 45%

ภาพที่ 4.8 10 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา มีการสร้างสีผิวของกระแค้นประมาณ 45%

ภาพที่ 4.9 12 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา มีการสร้างสีผิวของกระแค้นประมาณ 50%

ภาพที่ 4.10 14 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา มีการสร้างสีผิวของกระแค้นประมาณ 50%

ภาพที่ 4.11 16 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา มีการสร้างสีผิวของกระแค้นประมาณ 50%

ภาพที่ 4.12 20 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา มีการสร้างสีผิวของกระแค้นประมาณ 50%

อาสาสมัครหมายเลข 16 เกิดรอยแผล (ulcer) บริเวณผิวหนังที่อยู่ห่างจากกระแสน้ำที่รักษาออกไปประมาณ 2.5 มิลลิเมตร ซึ่งรอยแผลดังกล่าวเกิดขึ้นขณะกรอกรีตอัญมณีครั้งสุดท้าย ผู้วิจัยจึงได้หลีกเลี่ยงที่จะกรอกรีตอัญมณีบริเวณที่เป็นรอยแผลนั้นแต่บริเวณกระแสน้ำยังคงกรอได้ตามปกติ สำหรับอาสาสมัครรายนี้ผู้วิจัยได้ติดตามอาการของผลข้างเคียงดังกล่าวพบว่าดีขึ้นตามลำดับ รูปภาพด้านล่างแสดงผลการติดตามหลังการรักษาและติดตามผลข้างเคียงของอาสาสมัครหมายเลข 16

ภาพที่ 4.13 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาแผลเป็น (scar) ห่างจากการกระแสน้ำออกไปประมาณ 2.5 มิลลิเมตร

ภาพที่ 4.14 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาแผลเป็นต้นขึ้น

ภาพที่ 4.15 6 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาแผลเป็นต้นขึ้นจะเห็นได้ชัดเมื่อดึงผิวหนังให้ตึง

ภาพที่ 4.16 10 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาแผลเป็น ตื่นขึ้นจะเห็น ได้ก็ต่อเมื่อดึงผิวให้ตึง

ภาพที่ 4.17 12 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาแผลเป็น ตื่นขึ้นจะเห็น ได้ก็ต่อเมื่อดึงผิวให้ตึง

ภาพที่ 4.18 14 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาแผลเป็นต้นขึ้นจะเห็นได้ก็ต่อเมื่อดึงผิวให้ตึง

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่ออาสาสมัครที่เข้าร่วมการวิจัย

4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาผู้วิจัยได้ให้อาสาสมัครประเมินความพึงพอใจผลการรักษาผ่าน Visual analog scale พบว่าอาสาสมัคร 2 คนพอใจผลการรักษามาก (excellent response, more than 75% clearance), 1 คนพอใจผลการรักษา (good response, 50-75% clearance), 8 คนพอใจผลการรักษาน้อย (partial response, 25-50% clearance) และ 6 คนพอใจผลการรักษาน้อยมาก (poor response, less than 25% clearance)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สรุปการศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีต่อการรักษากระแค้น

จากจำนวนอาสาสมัครทั้งหมด 18 คนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยจนถึงสิ้นสุดพบว่า มี 1 คนที่เกิดผลข้างเคียงจนไม่สามารถนำมาแปลผลและประเมินผลการรักษาได้ ดังนั้นจึงเหลืออาสาสมัคร 17 คน โดยที่ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาประเมินผลโดยแพทย์ผู้ประเมิน สรุปผลได้ดังนี้

อาสาสมัคร 8 คนตอบสนองต่อการรักษาเล็กน้อย (mild respond, less than 25% reduction in pigmentation) คิดเป็น 47.05% ของจำนวนอาสาสมัครที่นำมาประเมิน

6 คนตอบสนองต่อการรักษาปานกลาง (moderated respond, between 25% and 50% reduction in pigmentation) คิดเป็น 35.29% ของจำนวนอาสาสมัครที่นำมาประเมิน

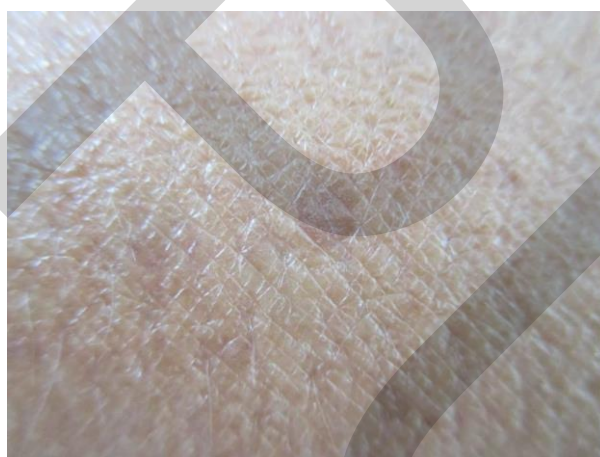
2 คนตอบสนองต่อการรักษาดี (good respond, between 50% and 75% reduction in pigmentation) คิดเป็น 11.76% ของจำนวนอาสาสมัครที่นำมาประเมิน

และ 1 คนตอบสนองต่อการรักษาดีมาก (excellent respond, more than 75% reduction in pigmentation) คิดเป็น 5.88% ของจำนวนอาสาสมัครที่นำมาประเมิน

ในแง่ของการกลับมาของสีกระแค้นผู้วิจัยได้ติดตามอาการของอาสาสมัครไปจนถึง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา ผลปรากฏว่าไม่มีอาสาสมัครรายใดที่กระแค้นกลับมาเพิ่มขึ้นตรงกันข้ามมีอาสาสมัคร 2 คนที่ถูกประเมินว่ากระแค้นจางลงกว่าเดิมชัดเจนเมื่อเทียบระหว่าง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษากับ 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา ได้แก่อาสาสมัครหมายเลข 1 และหมายเลข

ภาพที่ 5.1 baseline ของอาสาสมัครหมายเลข 1

ภาพที่ 5.2 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 1

ภาพที่ 5.3 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษานองอาสาสมัครหมายเลข 1

ภาพที่ 5.4 baseline ของอาสาสมัครหมายเลข 8

ภาพที่ 5.5 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 8

ภาพที่ 5.6 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาของอาสาสมัครหมายเลข 8

5.1.2 สรุปผลการศึกษาผลข้างเคียงของการกรอกเลือดธัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซี ในการรักษากระแค้น พบมีอาสาสมัคร 2 คน ได้รับผลข้างเคียง ได้แก่ อาสาสมัครหมายเลข 4 เกิดรอยถลอกหลังการรักษาครั้งสุดท้ายและเมื่อติดตามอาการไปจน 20 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา พบว่ารอยถลอกนั้น มีการกลับมาของสีกระแค้นได้เพียง 50% ส่วนบริเวณที่เหลือกลายเป็น hypopigmentation

อาสาสมัครหมายเลข 16 เกิดรอยแผลตรงผิวหนังบริเวณที่ห่างจากกระแค้นที่รักษาออกไปประมาณ 2.5 มิลลิเมตร ผู้วิจัยติดตามอาสาสมัครรายนี้ไปจนถึง 14 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาพบว่ายังคงเหลือแผลเป็นขนาดเล็กมากซึ่งจะมองเห็นก็ต่อเมื่อดึงผิวหนังให้ตึง

5.1.3 สรุปการศึกษาความพึงพอใจต่ออาสาสมัครที่เข้าร่วมการวิจัย โดยให้อาสาสมัครประเมินความพึงพอใจผ่าน visual analog scale พบว่าอาสาสมัคร 2 คน ประเมินความพึงพอใจผลการรักษา อยู่ในเกณฑ์พอใจมาก (very satisfied, more than 75% clearance), 1 คน ประเมินอยู่ในเกณฑ์พอใจ (satisfied, between 50% and 75% clearance), 8 คน ประเมินอยู่ในเกณฑ์พอใจน้อย (partial respond, between 50% and 25% clearance) และ 6 คน ประเมินอยู่ในเกณฑ์พอใจน้อยมาก (poor respond, below 25% clearance) คิดเป็นสัดส่วนได้ดังนี้ 11.76% ของอาสาสมัครพอใจผลการรักษามาก, 5.88% ของอาสาสมัครพอใจผลการรักษา, 47.05% ของอาสาสมัครพอใจผลการรักษาน้อยและ 35.29% ของอาสาสมัครพอใจผลการรักษาน้อยมาก

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการประเมิน visual analog scale ของแพทย์ผู้ประเมินและอาสาสมัครพบว่า การก่อเกิดอีอิมูมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีมีประสิทธิภาพในการรักษากระแค้นโดยไม่พบว่ามีอาการกลับมาเพิ่มขึ้นที่ 4 สัปดาห์หลังหยุดรักษา โดยประสิทธิภาพในการรักษาที่ประเมินผ่าน visual analog scale ของแพทย์ผู้ประเมินและอาสาสมัครนั้น สอดคล้องต้องกันคือส่วนมากของผลการรักษามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์จางลงไม่เกิน 50% ดังนี้คือ ค่า visual analog scale ของแพทย์ผู้ประเมิน 47.05% อยู่ในเกณฑ์ mild respond และ 35.29% อยู่ในเกณฑ์ moderated respond รวมแล้ว 82.34% อยู่ในเกณฑ์จางลงไม่เกิน 50% ส่วนค่า visual analog scale ที่อาสาสมัครประเมินความพึงพอใจผลการรักษานั้นพบว่า 35.29% ของอาสาสมัครประเมินอยู่ในเกณฑ์พอใจน้อยมาก และ 47.05% ของอาสาสมัครประเมินอยู่ในเกณฑ์พอใจน้อย รวมแล้ว 82.34% อยู่ในเกณฑ์จางลงไม่เกิน 50% เช่นกัน

ตารางที่ 5.1 แสดงค่า visual analog scale ของแพทย์ผู้ประเมินเทียบกับค่า visual analog scale ของอาสาสมัคร

VAS (% reduction in pigmentation)	แพทย์ผู้ประเมิน (%)	อาสาสมัคร (%)
< 25%	47.05	35.29
25% - 50%	35.29	47.05
< 50%	82.34	82.34
50% - 75%	11.76	5.88
> 75%	5.88	11.76
< 100%	100	100

หมายเหตุ* ทดสอบทางสถิติโดยใช้ Binomial test พบว่าการประเมินโดยแพทย์ผู้ประเมินและการประเมินโดยอาสาสมัครให้ผลสอดคล้องต้องกันที่ $\alpha = 0.05$

เมื่อติดตามอาการไป 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาไม่พบว่ามีอาสาสมัครรายใดที่กระแค้นกลับมาเพิ่มขึ้น ตรงกันข้ามพบมีอาสาสมัคร 2 คนที่กระแค้นจางลงชัดเจนดัง ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นและเมื่อพิจารณาค่า visual analog scale ของอาสาสมัครทั้งหมดที่ 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ

รักษาเทียบกับที่ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาพบว่ามีอาสาสมัครถึง 14 คนใน 17 คนที่ค่า visual analog scale ของสัปดาห์ที่ 4 มากกว่าสัปดาห์ที่ 2 ซึ่งหมายความว่ากระแค้นจางลงไปอีกเมื่อติดตามผลการรักษาไปจนถึง 4 สัปดาห์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าเมื่อหยุดการกระตุ้นด้วยเลเซอร์บริเวณนั้น ก็หยุดอักเสบเป็นผลให้ post-inflammatory hyperpigmentation ลดลงจึงเป็นผลให้กระแค้นจางลงไปได้

Monheit, G.D., Chastain, M.A., 2012, Freedman, B.M., Rueda-Pedraza, E., & Earley, R.V., 2002 และ Hernandez-Perez, E., & Valencia-Ibiett, E., 2001 พบตรงกันว่ากรอกกระตุ้นด้วยเลเซอร์ทำให้รอบหลอดเลือดใต้ผิวหนังบริเวณที่กรอกเกิดการอักเสบและใต้ผิวหนังบริเวณที่กรอกกระตุ้นด้วยเลเซอร์ยังมีการเพิ่มขึ้นของสารที่เกี่ยวข้องกับการอักเสบได้แก่ transcription factors, cytokines และ matrix metalloproteinases นอกจากนี้ Chang, M.W., 2012 ยังกล่าวไว้ว่าหลังการอักเสบของผิวหนังมักมี post-inflammatory hyperpigmentation เกิดขึ้น ถึงแม้จะเป็นเพียงการอักเสบหรือบาดเจ็บของผิวหนังเพียงเล็กน้อยจนไม่ปรากฏอาการชัดเจน (subclinical) การอักเสบหรือบาดเจ็บของผิวหนังเพียงเล็กน้อยนั้นก็สามารถนำมาซึ่ง post-inflammatory hyperpigmentation ได้ ซึ่งสิ่งที่เพิ่มขึ้นของ post-inflammatory hyperpigmentation ที่เกิดขึ้นนั้นจะหายเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับว่าเกิดอยู่ในชั้นใดของผิวหนัง ถ้าเกิดในชั้นผิวหนังกำพร้าจะจางหายเร็วกว่าที่เกิดในชั้นผิวหนังแท้ ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้ก็สามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ที่พบในการวิจัยนี้ที่พบว่า 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษากระแค้นจางกว่าเมื่อเทียบกับ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

การรักษากระแค้นด้วยวิธีอื่นที่ใช้กันในปัจจุบัน ได้แก่ การใช้ยาทาที่มีส่วนผสม Hydroquinone การกำจัดกระแค้นออกโดยใช้ Cryotherapy, Q-switched เลเซอร์และ IPL ในแง่ของประสิทธิภาพการรักษานั้นพบว่าช่วยให้กระแค้นจางลงหรือหายไปชั่วคราวแต่พบบอกกลับมาเป็นซ้ำได้เมื่อหยุดรักษา (Grichnik, J.M., Rhodes, A.R., & Sober, A.J., 2012)

ส่วนในแง่ของผลข้างเคียงจากการรักษา ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่รักษากระ
 แผลนด้วยวิธีต่างๆพบมีผลข้างเคียงดังนี้

ตารางที่ 5.2 แสดงผลข้างเคียงจากการรักษากระแผลนด้วยวิธีต่างๆ

	Hydroquinone	Cryotherapy	Q-switched เลเซอร์
แสบร้อนผิว	มี	-	-
แพ้ยา	มี	-	-
สิ่ว	มี	-	-
ochronosis	มี	-	-
กลับมาเป็นซ้ำเมื่อหยุด รักษา	มี	มี	-
Hypopigmentation	-	มี	มี
เจ็บ	-	มี	มี
แผลเป็น	-	มี	-
Post-inflammatory hyperpigmentation	-	-	มี
ผิวแดงหลังรักษา	-	-	มี
Texture ผิวหนังเปลี่ยน	-	-	มี

ยาทาที่มีส่วนผสมของ Hydroquinone งานวิจัยของ Jarratt, M., 2004 พบคนไข้ 7 ราย จากจำนวนทั้งหมด 44 ราย ที่ทายาที่มีส่วนผสมของสาร Hydroquinone มีอาการแสบร้อนผิวหนังบริเวณที่ทา ต่อมาในการศึกษาของ Plensdorf, S., & Martinez, J., 2009 ยังพบว่ายาทาที่มีส่วนผสม Hydroquinone มีโอกาสเกิดผลข้างเคียง ได้แก่ อาการแพ้ยา สิว, ochronosis และยังสามารถกลับมาเป็นซ้ำได้เมื่อหยุดทา

การรักษาด้วย Cryotherapy ในการศึกษาของ Todd, M.M., Rallis, T.M., Gerwels, J.W., & Hata, T.R., 2000 พบว่าคนไข้จำนวน 1 รายจากจำนวนคนไข้ทั้งหมด 25 รายได้รับผลข้างเคียงจากการรักษาดังกล่าว โดยพบมี hypopigmentation

การศึกษาของ Plensdorf, S., & Martinez, J., 2009 พบเช่นเดียวกันว่า Cryotherapy นั้นทำให้เกิด hypopigmentation นอกจากนี้ยังมีปัญหาเจ็บขณะรักษาและกลับมาเป็นซ้ำได้บ่อยหลังหยุดรักษา

Goldust, M., Golfroushan, F., Sadeghi, M., & Rezaee, E., 2011 ได้ติดตามผลข้างเคียงหลังการรักษาผู้ป่วยที่รักษากระแค้นด้วย Cryotherapy 62 ราย พบมีผลข้างเคียง ได้แก่ hypopigmentation 4 รายและแผลเป็น 3 ราย

การรักษาด้วย QS ND YAG เลเซอร์ ในงานวิจัยของ Todd, M.M., Rallis, T.M., Gerwels, J.W., & Hata, T.R., 2000 ได้ติดตามผลการใช้ QS ND YAG เลเซอร์รักษาคนไข้ที่มีกระแค้นจำนวน 25 คนพบผลข้างเคียงคือมี hypopigmentation ในบริเวณที่รักษา 1 คน ต่อมาในงานวิจัยของ Plensdorf, S., & Martinez, J., 2009 ซึ่งได้ใช้เลเซอร์ดังกล่าวในการรักษากระแค้นเช่นกัน พบว่ามีผลข้างเคียงคือมี post-inflammatory hyperpigmentation, อาการเจ็บ แดง, hypopigmentation และ texture ของผิวหนังบริเวณที่รักษาเปลี่ยนไป

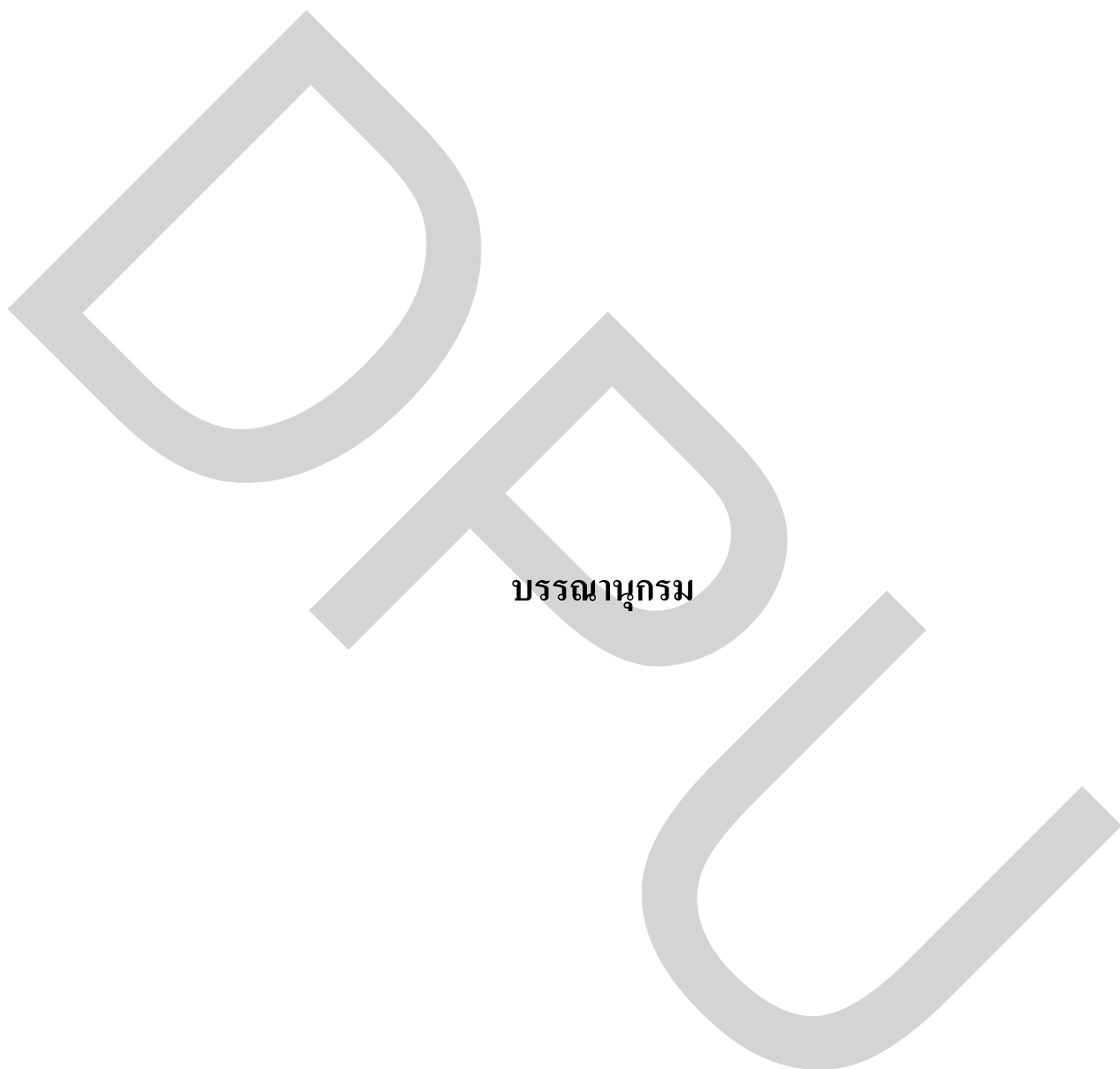
5.3 ข้อเสนอแนะ

การกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีในการรักษากระแค้นเป็นการรักษาที่มีประสิทธิภาพแต่มีผลข้างเคียงคือมีโอกาสเกิดรอยถลอกหรือรอยแผลได้และเมื่อแผลหายมีโอกาสที่ผิวหนังบริเวณนั้นจะเกิด hypopigmentation หรือแผลเป็นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะวิธีการดังต่อไปนี้เพื่อลดโอกาสการเกิดผลข้างเคียงและเพื่องานวิจัยที่อาจมีขึ้นในอนาคต

1. ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการกรอเกล็ดอัญมณีในคนสูงอายุซึ่งมีผิวหนังบางควรระวังอาจเกิดรอยถลอกได้ง่าย

2. การรักษาด้วยเครื่องกรอเกิ้ลคือฉันทันตียมต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของแพทย์

3. การใช้ระบบ visual analog scale ประเมินเปรียบเทียบรูปถ่ายของกระแค้นก่อนและหลังรักษา มีข้อเสียเนื่องจากความแม่นยำ (accuracy) ของการประเมินขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแพทย์ผู้ประเมิน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับกระแค้นที่อาจมีขึ้นในอนาคตให้ใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการประเมินผลการรักษาเช่น ใช้กล้องระบบ Dermoscopy ในการถ่ายภาพกระแค้นก่อนและหลังรักษาซึ่งรูปที่ได้จากกล้องระบบดังกล่าวจะสามารถนำมาวิเคราะห์ผ่านระบบ Computerized Dermoscope Software และค่าที่ได้จากการวิเคราะห์ผ่านเครื่องมือดังกล่าวจะออกมาเป็นค่าตัวเลขที่บ่งบอกระดับความเข้มของเม็ดสี (pigment score) ซึ่งสามารถเปรียบเทียบค่าก่อนและหลังรักษาได้อย่างแม่นยำซึ่งระบบ Computerized Dermoscope Software นี้ได้มีการนำมาใช้แล้วในการวิจัยรักษากระแค้นของ Ghaninejhadi, H., Ehsani, A., Edrisi, L., Gholamali, F., Akbari, Z., Noormohammadpour, P., 2013 ในประเทศอิหร่าน

บรรณานุกรม

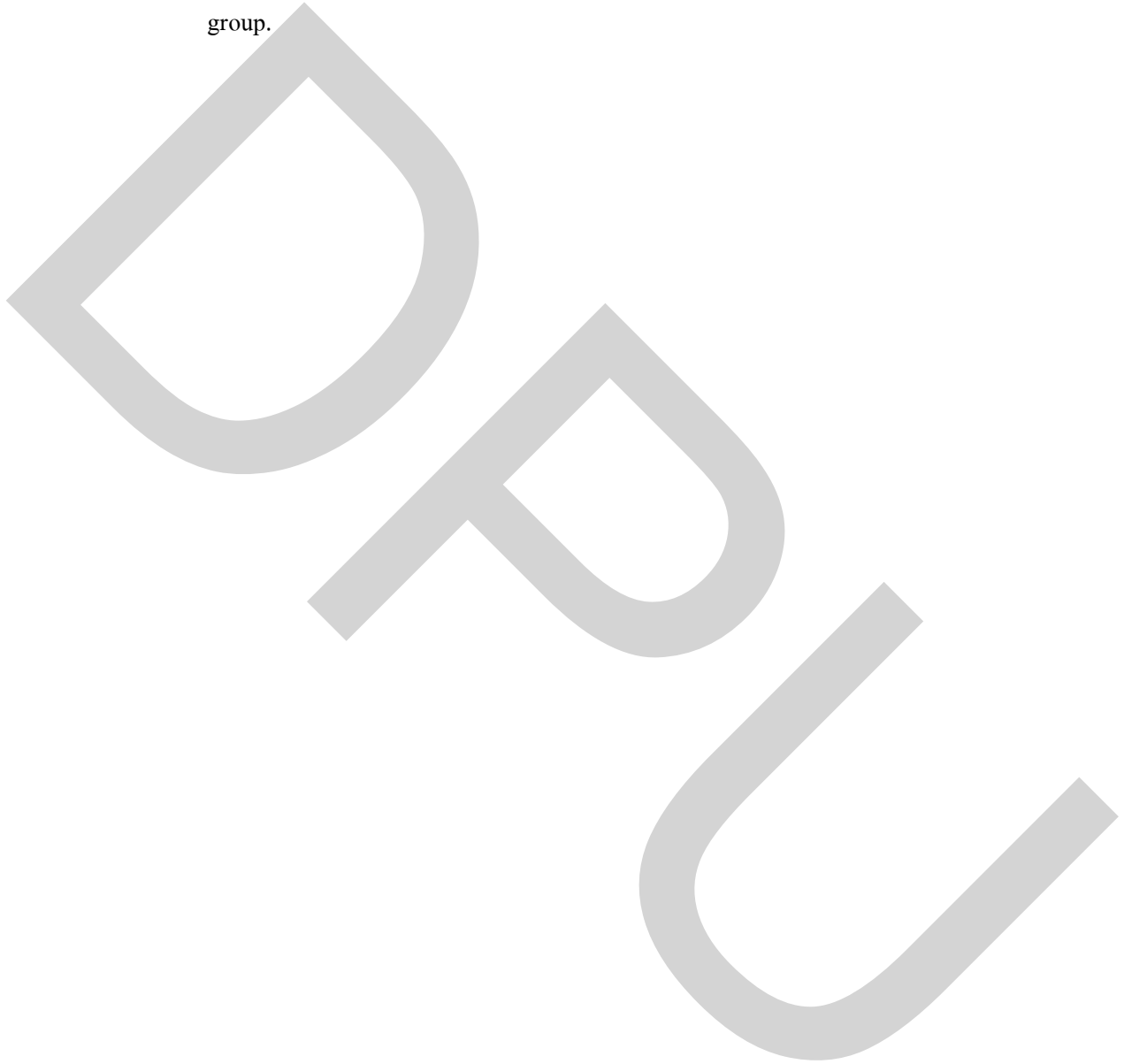
บรรณานุกรม

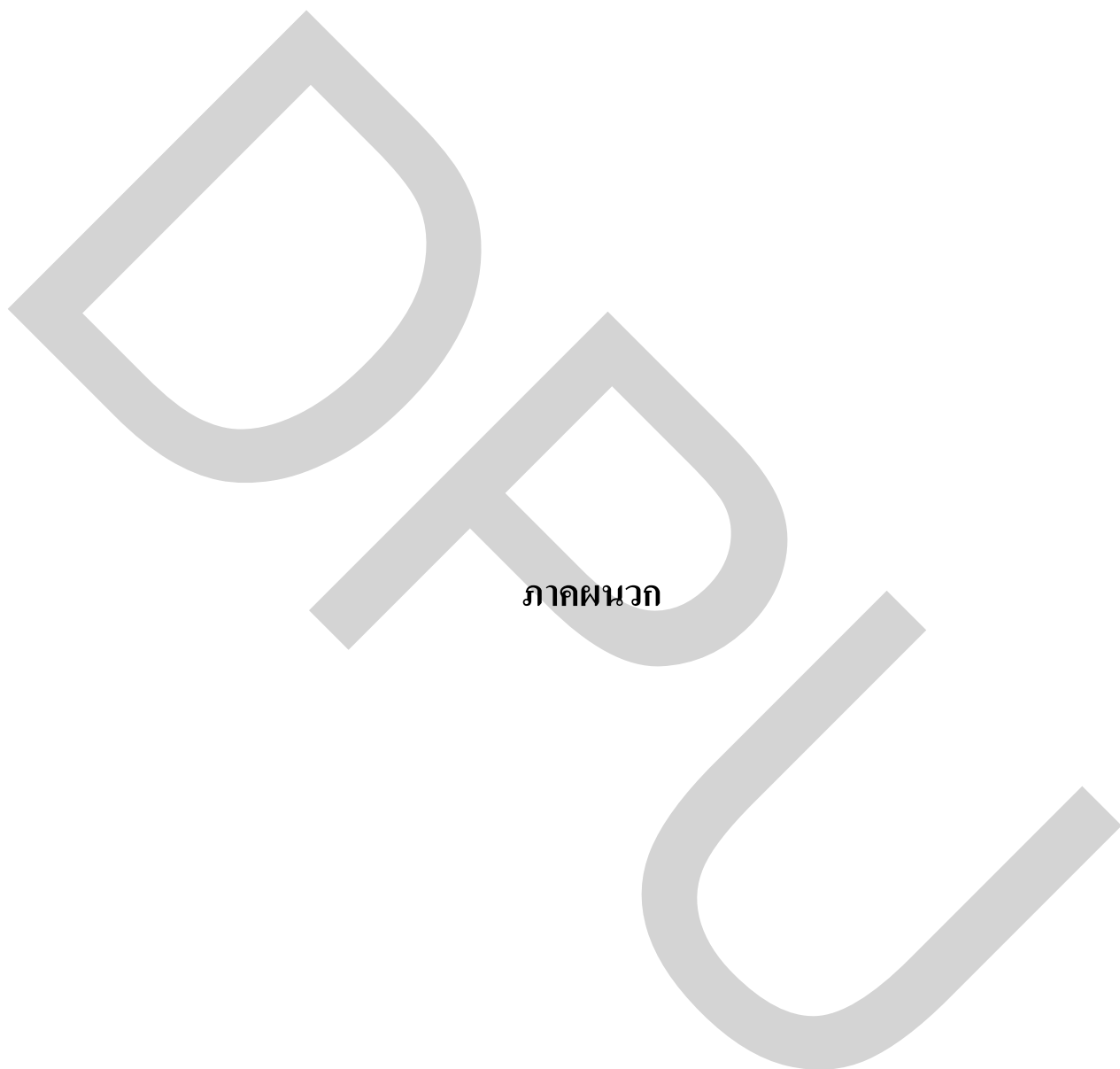
ภาษาต่างประเทศ

- Chang, M.W. (2012) Disorders of hyperpigmentation. In J.L. Bologna, J.L. Jorizzo, & J.V. Schaffer, (Eds.), *Dermatology*, (pp. 1049-1050) (3rd ed). Amsterdam: ElsevierSaunders.
- Chang, T.S., (2009). An Updated Review of Tyrosinase Inhibitors. *International Journal of Molecular Sciences*, 10(6), 2440-2475. Basel, Switzerland: MDPI.
- Freedman, B.M., Rueda-Pedraza, E., & Earley, R.V., (2002). Clinical and histologic changes determine optimal treatment regimens for microdermabrasion. *Journal of Dermatological Treatment*, 13(4), 193-200. Gubelstrasse, Switzerland: Informa.
- Ghaninejadi, H., Ehsani, A., Edrisi, L., Gholamali, F., Akbari, Z., & Noormohammadpour, P., (2013). Solar Lentigines: Evaluating Pulsed Dye Laser (PDL) as an Effective Treatment Option. *J Lasers Med Sci*, 4(1), 33-38. London: Springer.
- Goldust, M., Golforoushan, F., Sadeghi, M., & Rezaee, E., (2011). Comparative Study in the Treatment of Solar Lentigines With Trichloroacetic Acid 40% Versus Cryotherapy. *Cosmet Dermatol*, 24, 215-220. NJ, the United States: Wiley Periodicals.
- Grichnik, J.M., Rhodes, A.R., & Sober, A.J., (2012). Benign neoplasias and hyperplasias of melanocytes. In L.A. Goldsmith, S.I. Katz, B.A. Gilchrist, A.S. Paller, D.J. Leffell, & K. Wolff, (Eds.), *Fitzpatrick's dermatology in general medicine*, (pp. 1407-1411) (8th ed). New York: The McGraw-Hill Companies.
- Hernandez-Perez, E., & Valencia-Ibieta, E., (2001). Gross and Microscopic Findings in Patients Undergoing Microdermabrasion for Facial Rejuvenation. *Dermatologic Surgery*, 27(7), 637-640. IL, the United States: ASDS.
- Jarratt, M., (2004). Mequinol 2%/tretinoin 0.01% solution: an effective and safe alternative to hydroquinone 3% in the treatment of solar lentigines. *Cutis*, 74(5), 319-322. NJ, the United States: Frontline Medical Communications.

- Lee, W.R., Shen, S.C., Wang, K.H., Hu, C.H. & Fang, J.Y. (2003) Lasers and Microdermabrasion Enhance and Control Topical Delivery of Vitamin C. *Journal of Investigative Dermatology*, 121, 1118–1125. London: Nature publishing group.
- Lee, W.R., Tsai, R.Y., Fang, C.L., Liu, C.J., Hu, C.H., & Fang, J.Y., (2006). Microdermabrasion as a Novel Tool to Enhance Drug Delivery via the Skin: An Animal Study. *Dermatologic Surgery*, 32, 1013–1022. IL, the United States: ASDS.
- Monheit, G.D., Chastain, M.A. (2012) Chemical and mechanical skin resurfacing. In J.L. Bolognia, J.L. Jorizzo, & J.V. Schaffer, (Eds.), *Dermatology* (pp. 2502-2508) (3rd ed). Amsterdam: ElsevierSaunders.
- Plensdorf, S., & Martinez, J., (2009). Common pigmentation disorders. *American family physician*, 79(2), 109-115. KS, the United States: AAFP.
- SantoianI, P., Nino, M., & Calabro, G. (2004). Intradermal drug delivery by low frequency sonophoresis (25KHz). *Dermatology Online Journal*, 10(2). Retrieved from: <https://escholarship.org/uc/item/4pc7m5d9>
- Savardekar, P., (2007). Microdermabrasion. *Indian J Dermatol Venereol Leprol*, 73, 277-279. Mumbai: Medknow.
- Small, R., (2008). Microdermabrasion. In *Aesthetic procedures*. (pp.265-278). Aptara. Retrieved October 29, 2008, from http://www.bioscorchina.com/attached/files/documents/Micro_Eng.pdf
- Spencer, J. M. and Kurtz, E. S., (2006). Approaches to Document the Efficacy and Safety of Microdermabrasion Procedure. *Dermatologic Surgery*, 32, 1353–1357. IL, the United States: ASDS.
- The world Medical Association Staff. (2013). *The Declaration of Helsinki (DoH) Ethical principles for medical research involving human subjects*. Retrieved October, 2013, From [http://www.wma.net/en/30publications/10policies/b3/index.html.pdf?print-media-type&footer-right=\[page\]/\[toPage\]](http://www.wma.net/en/30publications/10policies/b3/index.html.pdf?print-media-type&footer-right=[page]/[toPage])
- Todd, M.M., Rallis, T.M., Gerwels, J.W., & Hata, T.R., (2000). A Comparison of 3 Lasers and Liquid Nitrogen in the Treatment of Solar Lentigines, a Randomized, Controlled, Comparative Trial: *Arch Dermatol*, 136(7), 841-846. IL, the United States: AMA.

Yamashita, T., Negishi, K., Hariya, T., Kunizawa, N., Ikuta, K., Yanai, M., & Wakamatsu, S.,
(2006). Reflectance-Mode Confocal Microscopy and Optical Coherence Tomography.
Journal Of Investigative Dermatology, 126, 2281–2286. London: Nature publishing
group.

ภาคผนวก

ตารางที่ ๑.1 แสดงข้อมูลของอาสาสมัครทั้ง 18 คนที่เข้าร่วมโครงการวิจัย

อาสาสมัคร	อายุ	เพศ	โรคประจำตัว	ยาที่รับประทานประจำ	วันที่เข้าร่วมโครงการ
1	46	Female	Hyperlipidemia	Simvastatin (10mg.) 1 tab oral OD	19 มิ.ย.57
2	48	Female	Hyperlipidemia Hypertension	-Amlodipine besilate (5mg.) 1 tab oral OD -Gemfibrozil (600 mg.) 1 tab oral OD	19 มิ.ย.57
3	46	Female	Hyperlipidemia Hypertension	-Enalapril (5mg.) 1 tab oral OD -Simvastatin (10mg.) 1 tab oral OD	19 มิ.ย.57
4	56	Female	-	-	19 มิ.ย.57
5	64	Female	-	-	19 มิ.ย.57
6	47	Female	Allergic rhinitis	-Cetirizine dihydrochloride (10mg.) 1 tab oral OD prn -Salbutamol inhalation -Procaterol hydrochloride 50 ug ½ tab hs	3 ก.ค.57
7	65	Female	-	-	3 ก.ค.57
8	69	Female	Hyperlipidemia Hypertension	-Propranolol (40mg.) ½ tab oral bid -Simvastatin (20mg.) 1 tab oral OD -Enalapril (5mg.) 1 tab oral OD	3 ก.ค.57

อาสาสมัคร	อายุ	เพศ	โรคประจำตัว	ยาที่รับประทานประจำ	วันที่เข้าร่วมโครงการ
9	61	Female	-	-	3 ก.ค.57
10	55	Female	-	-	3 ก.ค.57
11	62	Female	-	-	3 ก.ค.57
12	61	Female	Hyperlipidemia Hypertension Cardiomegaly	-Simvastatin (10mg.) 1 tab OD -ASA 81 mg. 1 tab OD -Enalapril (20mg.) 1 tab OD -Amlodipine (10mg.) 1 tab OD	3 ก.ค.57
13	59	Female	-	-	3 ก.ค.57
14	72	Female	-	-	3 ก.ค.57
15	58	Female	-	-	20 มิ.ย.57
16	62	Male	-	-	20 มิ.ย.57
17	60	Female	-	-	17 ก.ค.57
18	51	Female	-	-	17 ก.ค.57

ตารางที่ ๒.2 แสดงค่า visual analog scale ที่ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

อาสาสมัคร	แพทย์ 1	แพทย์ 2	แพทย์ 3	แพทย์ 4	แพทย์ 5	ค่าเฉลี่ย VAS	Response
1	0 %	0%	24%	28.5%	6%	11.7%	Mild
2	0 %	0%	23.5%	33%	18%	14.9%	Mild
3	10 %	20%	21.5%	69.5%	13%	26.8%	Moderated
4*	-	-	-	-	-	-	-
5	80 %	60%	74.5%	81.5%	80%	75.2%	Excellent
6	0 %	0%	22%	36%	8%	13.2%	Mild
7	70%	80%	81.5%	48.5%	75%	71%	Good
8	0%	50%	22.5%	45%	3%	24.1%	Mild
9	60%	30%	46.5%	53.5%	27%	43.4%	Moderated
10	0%	50%	35.5%	62%	24.5%	34.4%	Moderated
11	30%	50%	21.5%	50.5%	20%	34.4%	Moderated
12	0%	0%	1.5%	27%	2%	6.1%	Mild
13	30%	0%	48%	27.5%	12.5%	23.6%	Mild
14	30%	20%	28.5%	47.5%	20%	29.2%	Moderated
15	0%	0%	27.5%	30.5%	8%	13.2%	Mild
16	50%	60%	48%	66.5%	51.5%	55.2%	Good
17	10%	50%	34%	24.5%	31%	29.9%	Moderated
18	0%	0%	18%	31.5%	9.5%	11.8%	Mild
ค่าเฉลี่ยแพทย์	21.7%	27.6%	34%	44.8%	24%		

หมายเหตุ* อาสาสมัคร 4 ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้เนื่องจากเกิดรอยถลอก

ทดสอบ H1 : หลังรักษาด้วยการกรอเกลือด้วยวิธีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีกระ
แผ่นจางกว่าก่อนรักษา

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน The Wilcoxon Signed Rank Test

1.) ตั้งสมมติฐาน H0: หลังรักษากระแผ่นไม่จางลง

H1: หลังรักษากระแผ่นจางกว่าก่อนรักษา

2.) ระดับความมีนัยสำคัญ p-value = 0.05, n = 17

3.) การแจกแจงของค่าสถิติ: Critical Values for The Wilcoxon Signed – Rank Test
คำนวณค่าความน่าจะเป็น เมื่อ n = 17

ตารางที่ ๓.3 แสดงการคำนวณเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย visual analog scale ที่ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาเทียบกับก่อนรักษา

อาสาสมัคร	ก่อนรักษาจางลง % (X)	หลังรักษาจางลง % (Y)	Sign	di= Yi-Xi	R = ลำดับที่ของ di	Sign R
1	0	11.7	-1	11.7	2	-2
2	0	14.9	-1	14.9	6	-6
3	0	26.8	-1	26.8	9	-9
5	0	75.2	-1	75.2	17	-17
6	0	13.2	-1	13.2	4.5	-4.5
7	0	71	-1	71	16	-16
8	0	24.1	-1	24.1	8	-8
9	0	43.4	-1	43.4	14	-14
10	0	34.4	-1	34.4	12.5	-12.5
11	0	34.4	-1	34.4	12.5	-12.5
12	0	6.1	-1	6.1	1	-1
13	0	23.6	-1	23.6	7	-7
14	0	29.2	-1	29.2	10	-10
15	0	13.2	-1	13.2	4.5	-4.5

16	0	55.2	-1	55.2	15	-15
17	0	29.9	-1	29.9	11	-11
18	0	11.8	-1	11.8	3	-3

หมายเหตุ* อาสาสมัคร 4 ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้เนื่องจากเกิดรอยถลอก

Mean difference: -14.9

สูตร The W-value = T = min (T+, T-)

= min (0, 153)

= 0

The W-value is 0

The critical value of W for N = 17, Prob. = 0.05 is 41.

ดังนั้นปฏิเสธ H0

สรุป หลังรักษากระแสน้ำจางกว่าก่อนรักษาอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติด้วยความเชื่อมั่นได้

95% (p-value < 0.05)

ตารางที่ ๓.4 แสดงค่า Visual analog scale ที่ 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

อาสาสมัคร	แพทย์1	แพทย์2	แพทย์3	แพทย์4	แพทย์5	ค่าเฉลี่ย vas	Response
1	10%	0%	55%	50%	24%	27.8%	Moderated
2	0%	0%	23%	47%	19%	17.8%	Mild
3	50%	20%	48%	80%	25.5%	44.7%	Moderated
4*	-	-	-	-	-	-	-
5	95%	60%	90%	89.5%	99%	86.7%	Excellent
6	0%	0%	34.5%	52.5%	35.5%	24.5%	Mild
7	60%	60%	70%	56.5%	93.5%	68%	Good
8	30%	50%	34.5%	58.5%	5.5%	35.7%	Moderated
9	60%	20%	52%	65%	43.5%	48.1%	Moderated
10	0%	30%	36.5%	63.5%	29%	31.8%	Moderated
11	30%	50%	23%	51.5%	20.5%	35%	Moderated
12	0%	0%	2.5%	27.5%	2%	6.4%	Mild
13	30%	0%	47%	27%	12%	23.2%	Mild
14	50%	40%	54.5%	49%	21.5%	43%	Moderated
15	0%	0%	28.5%	35.5%	8%	14.4%	Mild
16	70%	60%	65.5%	70%	78%	68.7%	Good
17	20%	50%	35.5%	24%	52%	36.3%	Moderated
18	10%	0%	18%	31%	6.5%	13.1%	Mild
ค่าเฉลี่ยแพทย์	30.2%	25.8%	42.2%	51.6%	33.8%		

หมายเหตุ* อาสาสมัคร 4 ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้เนื่องจากเกิดรอยช้ำ

ตารางที่ ๑.5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย visual analog scale ระหว่าง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาและ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

อาสาสมัคร	VAS 2 สัปดาห์	VAS 4 สัปดาห์	แปลผล
1	11.7%	27.8%	จางลง
2	14.9%	17.8%	ไม่เห็นความแตกต่าง
3	26.8%	44.7%	ไม่เห็นความแตกต่าง
4*	-	-	-
5	75.2%	86.7%	ไม่เห็นความแตกต่าง
6	13.2%	24.5%	ไม่เห็นความแตกต่าง
7	71%	68%	ไม่เห็นความแตกต่าง
8	24.1%	35.7%	จางลง
9	43.4%	48.1%	ไม่เห็นความแตกต่าง
10	34.4%	31.8%	ไม่เห็นความแตกต่าง
11	34.4%	35%	ไม่เห็นความแตกต่าง
12	6.1%	6.4%	ไม่เห็นความแตกต่าง
13	23.6%	23.2%	ไม่เห็นความแตกต่าง
14	29.2%	43%	ไม่เห็นความแตกต่าง
15	13.2%	14.4%	ไม่เห็นความแตกต่าง
16	55.2%	68.7%	ไม่เห็นความแตกต่าง
17	29.9%	36.3%	ไม่เห็นความแตกต่าง
18	11.8%	13.1%	ไม่เห็นความแตกต่าง

หมายเหตุ* อาสาสมัคร 4 ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้เนื่องจากเกิดรอยถลอก

ทดสอบ H_1 : 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาสี่ของกระแฉนจางกว่า 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน The Wilcoxon Signed Rank Test

- 1.) ตั้งสมมติฐาน H_0 : 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาสี่ของกระแฉนไม่แตกต่างกับ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา
- 2.) H_1 : 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาสี่ของกระแฉนจางกว่า 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา
- 3.) ระดับความมีนัยสำคัญ P -value = 0.05, n = 17

ตารางที่ ๓.6 แสดงการคำนวณเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย visual analog scale ที่ 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาเทียบกับค่าเฉลี่ย visual analog scale ที่ 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

อาสาสมัคร	VAS 2 Week %(X)	VAS 4 Week %(Y)	Sign	$d_i = Y_i - X_i$	R = ลำดับที่ของ d_i	Sign R
1	11.7	27.8	-1	16.1	16	-16
2	14.9	17.8	-1	2.9	7	-7
3	26.8	44.7	-1	17.9	17	-17
5	75.2	86.7	-1	11.5	12	-12
6	13.2	24.5	-1	11.3	11	-11
7	71	68	1	-3	8	8
8	24.1	35.7	-1	11.6	13	-13
9	43.4	48.1	-1	4.7	9	-9
10	34.4	31.8	1	-2.6	6	6
11	34.4	35	-1	0.6	3	-3
12	6.1	6.4	-1	0.3	1	-1
13	23.6	23.2	1	-0.4	2	2
14	29.2	43	-1	13.8	15	-15
15	13.2	14.4	-1	1.2	4	-4
16	55.2	68.7	-1	13.5	14	-14

17	29.9	36.3	-1	6.4	10	-10
18	11.8	13.1	-1	1.3	5	-5

หมายเหตุ* อาสาสมัคร4 ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้เนื่องจากเกิดรอยฉลอก

$$\begin{aligned} \text{สูตร The W-value} &= T = \min (T+, T-) \\ &= \min (16, 137) \\ &= 16 \end{aligned}$$

The W-value is 16. The critical value of W for N = 17, Prob. 0.05 is 41.

ดังนั้นปฏิเสธ H0

สรุป 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษาสี่ของกระแค้นจางกว่า 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยความเชื่อมั่นได้ 95% (p-value < 0.05)

ตารางที่ ๗.7 แสดงค่า visual analog scale ที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจผลการรักษาของ
อาสาสมัคร

อาสาสมัคร	ค่า VAS	ระดับความพึงพอใจ
1	47%	partial
2	47%	partial
3	38%	partial
4*	-	-
5	97%	excellent
6	27.5%	partial
7	84%	excellent
8	20%	poor
9	30%	partial
10	15.5%	poor
11	8%	poor
12	6.5%	poor
13	11%	poor
14	52%	good
15	15%	poor
16	47%	partial
17	27%	partial
18	33%	partial

หมายเหตุ* อาสาสมัคร4 ไม่สามารถประเมินผลการรักษาได้เนื่องจากเกิดรอยถลอก

การกำหนดจำนวนอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัยโดยใช้สูตรของ Cochran, 1977

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรักษากระเพาะ = 24.94% (Ghaninejadi, H., Ehsani, A., Edrisi, L., Gholamali, F., Akbari, Z., & Noormohammadpour, P., 2013)

กำหนดความเชื่อมั่นที่ 90%, ค่า $Z = 1.645$

ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้คือ 10%

คำนวณจำนวนอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย (n) = 16.831

$n = 17$ คน

การใช้ Binomial test วิเคราะห์ตารางที่ 5.1

H_0 : การประเมินโดยแพทย์ผู้ประเมินและการประเมินโดยอาสาสมัครสอดคล้องต่อกัน

H_1 : การประเมินโดยแพทย์ผู้ประเมินและการประเมินโดยอาสาสมัครแตกต่างกัน

$b + c = 2, n = 2, P = 0.5$

ตารางที่ ๓.8 แสดงการใช้ Binomial test วิเคราะห์ตารางที่ 5.1

	การประเมินโดยแพทย์ผู้ประเมิน		รวม
	กระเพาะจางไม่เกิน 50%	กระเพาะจาง > 50%	
อาสาสมัครประเมินกระเพาะจางไม่เกิน 50%	13	1	14
อาสาสมัครประเมินกระเพาะจาง > 50%	1	2	3
รวม	14	3	17

$P\text{-value} = 2P(X=1) = 2(0.75), P\text{-value} = 1.5$, กำหนด $\alpha = 0.05; P\text{-value} > \alpha$, สรุปยอมรับ H_0

เอกสารแนะนำสำหรับอาสาสมัคร

- ชื่อโครงการวิจัย การศึกษาผลของการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาวิตามินซีในการรักษากระ
แผ่น
- ชื่อผู้วิจัย พญ.พิชญากร ศิริตัน
- สถานที่ติดต่อ

หมายเลขโทรศัพท์

โทรศัพท์มือถือ 0910725732

เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องทำการศึกษาวิจัย กระแผ่นเกิดได้ในทุกช่วงอายุโดยมีโอกาสมากขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วส่วนมากจะเป็นถาวรและอาจมีขนาดใหญ่ขึ้น เข้มขึ้นเมื่อได้รับรังสี UV อื่นๆ ในกรณีที่พยายามเลี่ยงรังสี UV พบว่าบางรอยโรคของกระแผ่นอาจจางลงได้ นอกเหนือจากความกังวลในแง่ของความสวยงามของผิวหนัง การปรากฏขึ้นของกระแผ่นยังเป็นสัญญาณเตือนที่บอกว่าผิวหนังได้รับรังสี UV มากเกินไปหรือผิวหนังของคนๆ นั้นไวต่อรังสี UV ดังนั้นจึงมีข้อพึงระวังว่าคนที่พบกระแผ่นบนผิวหนัง มีโอกาสพบมะเร็งผิวหนังบางอย่างเกิดร่วมด้วยได้มากกว่าคนที่ไม่พบกระแผ่นบนผิวหนังและยังมีข้อพึงระวังอีกว่ากระแผ่นที่ปล่อยทิ้งไว้โดยไม่รักษาอาจเกิดการอักเสบภายหลัง

ปัจจุบันการรักษาแนะนำให้หลีกเลี่ยงแสงแดด การใช้ยาทาผสม Hydroquinone มักไม่ได้ผล การกำจัดกระแผ่นออกโดยใช้ cryotherapy, เลเซอร์และแสง เช่น Q-switched เลเซอร์และ intense pulse light (IPL) เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการรักษา แต่อย่างไรก็ตามหลังการกำจัดออกด้วยเทคนิคดังกล่าวก็พบว่าอาจมีการกลับมาเป็นซ้ำได้อีก สรุปคือยังไม่พบว่ามีการรักษามาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับกันสำหรับการรักษากระแผ่น

- วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกล็ดค้อนุมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีต่อการรักษากระแผลน
2. เพื่อศึกษาผลข้างเคียงของการรักษากระแผลนด้วยการกรอเกล็ดค้อนุมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของอาสาสมัครต่อผลการรักษากระแผลนด้วยการกรอเกล็ดค้อนุมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซี

กิจกรรมโดยสังเขป

- 1.อาสาสมัครที่เป็นชายหรือหญิง อายุ 20 ปีขึ้นไป อาสาสมัครที่ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยความสมัครใจ ให้ลงลายลักษณ์อักษรในใบยินยอมรับการรักษา (Consent Form)
- 2. หลังจากที่อาสาสมัครยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยตามเกณฑ์ในการคัดเลือกแล้ว ทำการซักประวัติ ตรวจร่างกายและบันทึกข้อมูลไว้เป็นค่าพื้นฐาน
- 3. ทดสอบการแพ้สารละลายวิตามินซีแบบ allergic contact dermatitis ในอาสาสมัคร โดยทาสารละลายวิตามินซีดังกล่าวที่ท้องแขน ทั้งไว้ 30 นาที ถ้าไม่มีอาการแสบ แดง บวม ตุ่มน้ำใสหรืออาการอื่นๆของallergic contact dermatitis ก็สามารถเข้าร่วมการทดลองต่อไปได้
- 4. อาสาสมัครจะได้รับการกรอเกล็ดค้อนุมณีที่เฉพาะรอยโรคกระแผลนเพียงหนึ่งรอยโรคต่อหนึ่งคน จะมีอาการแดงเล็กน้อยหลังทำทันทีซึ่งอาการดังกล่าวจะหายไปตัวเอง จากนั้นจะหยดสารละลายวิตามินซีลงไป ระยะห่างในการทำแต่ละครั้งคือทุก 2 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 6 ครั้ง
- 5. ทำการถ่ายภาพอาสาสมัครด้วยกล้องถ่ายรูป Cannon IXUS with macro mode ถ่ายที่ระยะห่าง 1.5 เซนติเมตร front view ถ่ายในที่ๆมีแสงเพียงพอ ถ่าย ณ สถานที่เดิมทุกครั้ง ถ่ายภาพก่อนทำและหลังทำทุกครั้ง และหลังจากการทำครั้งสุดท้ายนัดมาดูอาการที่ 4 สัปดาห์
- 6. การวิจัยใช้เวลา 14 สัปดาห์ ผลที่วัดได้จากอาสาสมัครก่อนและหลังทำแต่ละครั้งจะนำไปวิเคราะห์ด้วย 2 วิธี วิธีแรกให้ผู้ประเมินจากภายนอกดูรูปก่อนทำหลังทำประเมินว่าจางลงหรือไม่ วิธีที่สองให้อาสาสมัครที่ได้รับการกรอเกล็ดค้อนุมณี ประเมิน

เกณฑ์การหยุดรักษา

มีอาการของผื่นแพ้สัมผัสแบบ irritant contact dermatitis

เครื่องกรอเกล็ดอัญมณีที่ใช้คือรุ่น Trend front MS-07 beauty equipment สารละลายวิตามินซีที่ใช้มีความเข้มข้น 500 มิลลิกรัมในปริมาณสารละลาย 2 มิลลิลิตร ผลิตโดยบริษัท T.P. drug laboratories (1969) Co., LTD, 96 ซอยสุขุมวิท 62 แยก 1 บางจาก พระขโนง กทม. 10260

ประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่ออาสาสมัคร

ทราบถึงประสิทธิภาพของการกรอเกล็ดอัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีในการรักษากระแค้น เพื่อให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งซึ่งประหยัด ผลข้างเคียงน้อย สามารถรักษาทั้งกระแค้นที่เป็นอันเดียวหรือหลายอัน

กรณีเกิดอันตราย หรือภาวะไม่พึงประสงค์จากการศึกษาวิจัย เช่น ผื่นแพ้สัมผัสทั้งแบบ allergic และ irritant contact dermatitis อาสาสมัครจะได้รับการดูแลรักษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

การตอบแทนชดเชยแก่อาสาสมัครในกรณีที่เกิดอันตรายหรือภาวะไม่พึงประสงค์จากการรักษา โดยอาสาสมัครจะได้รับค่าชดเชยค่ารักษาพยาบาลเป็นจำนวนเงินสองพันบาทถ้วน

อาสาสมัครสามารถถอนตัวจากโครงการวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยไม่กระทบต่อการดูแลรักษาที่อาสาสมัครพึงได้รับตามปกติ

กรณีมีเหตุจำเป็นหรือฉุกเฉินทั้งในและนอกเวลาราชการ ติดต่อ พญ. พิชญากร ศิริตัน โทร.
0910725732

ใบยินยอมด้วยความสมัครใจ (consent form)

การวิจัยเรื่อง

การศึกษาประสิทธิภาพของการกรอกเกลืออัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีในการรักษากระ
 แผลน

วันที่ให้คำยินยอม วันที่ เดือน พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมให้ทำการศึกษาวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัยถึง
 วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ความเสี่ยง อันตราย หรืออาการที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัยรวมทั้ง
 ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียด และมีความเข้าใจดีแล้ว

ผู้วิจัยได้ตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัย ด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้า
 พอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้โดยสมัครใจ และสามารถบอกเลิก ยุติ หรือถอนตัวจาก
 การศึกษานี้เมื่อใดก็ได้ และไม่ว่าข้าพเจ้าจะเข้าร่วมในการศึกษาหรือไม่ก็ตาม หรือถอนตัวจาก
 การศึกษานี้ในภายหลัง จะไม่มีผลต่อการเข้ารับบริการป้องกัน และรักษาโรคที่ข้าพเจ้าพึงจะได้รับตาม
 สิทธิต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยข้อมูลได้เฉพาะ
 ในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย หรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนและ/
 หรือกำกับดูแลการวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าหากเกิดอันตรายใดๆ จากการวิจัยดังกล่าว ข้าพเจ้าจะได้รับการรักษาพยาบาล
 โดยไม่คิดมูลค่า และจะได้รับการชดเชยรายได้ที่สูญเสียไประหว่างการรักษาพยาบาลดังกล่าว
 ตลอดจนเงินทดแทนความพิการที่อาจเกิดขึ้น และรายละเอียดเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลหรือเงิน
 ชดเชยดังกล่าวข้าพเจ้าสามารถติดต่อผู้วิจัยได้ที่.....
 โดยบุคคลที่รับผิดชอบเรื่องนี้เป็น พญ. พิชญากร ศิริตัน

ข้าพเจ้าได้อ่านคำอธิบายโครงการวิจัย รวมทั้งใบหนังสือยินยอมด้วยความสมัครใจ และได้รับคำตอบต่อทุกข้อสงสัยแล้ว ข้าพเจ้ามีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

	ลงนาม	ผู้ยินยอม
	ลงนาม	ผู้วิจัย
	ลงนาม	ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือได้ แต่ผู้วิจัยได้อ่านคำอธิบายโครงการวิจัย รวมทั้งใบหนังสือยินยอมด้วยความสมัครใจ และได้รับคำตอบต่อทุกข้อสงสัยทั้งหมดแล้ว ข้าพเจ้ามีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนาม/มอบหมายให้ผู้แทนลงนาม ในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

	ลงนาม	ผู้ยินยอม/ผู้แทน
	ลงนาม	ผู้วิจัย
	ลงนาม	ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
	ลงนาม	พยาน

Visual analog scale form

วิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกลือด้วยเครื่องมือร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซี ในการรักษากระแค้น

ชื่อภาษาอังกฤษ The efficacy of microdermabrasion and vitamin C solution in the treating of Solar lentigine

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาเอก เวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ประจำปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กทม.

Patient no.

Visual analog scale

เปรียบเทียบรูป 2 สัปดาห์หลังการรักษาครั้งที่ 6 เทียบกับรูป baseline

Left end 0-----10 Right end

เปรียบเทียบรูป 4 สัปดาห์หลังการรักษาครั้งที่ 6 เทียบกับรูป baseline

Left end 0-----10 Right end

Left end = 0 %decrease in pigmentation compared with baseline

Right end =100%decrease in pigmentation compared with baseline

.....
ลงชื่อผู้วิจัย พ.ญ. พิชญากร ศิริตัน

.....
ลงชื่อแพทย์ผู้ประเมิน Visual analog scale

Patient satisfaction formแบบประเมินความพึงพอใจของอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการวิจัย เรื่องการศึกษาประสิทธิภาพของการกรอเกลืออัญมณีร่วมกับการทาสารละลายวิตามินซีในการรักษา กระแค้น การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาโทวิทยาการชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กทม.

ผู้วิจัย พญ. พิชญากร ศิริตัน

อาสาสมัคร

ชื่อ.....

อายุ.....

เพศ.....

ชาย 0.....

.....10 ขวา

อาสาสมัครหมายเลข 1

ภาพที่ ก.1.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ก.1.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ก.1.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 2

ภาพที่ ก.2.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ก.2.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

ภาพที่ ก.2.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการรักษา

อาสาสมัครหมายเลข 3

ภาพที่ ๓.๓.๑ แสดง Baseline

ภาพที่ ๓.๓.๒ แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๓.๓.๓ แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 4

ภาพที่ ก.4.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ก.4.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

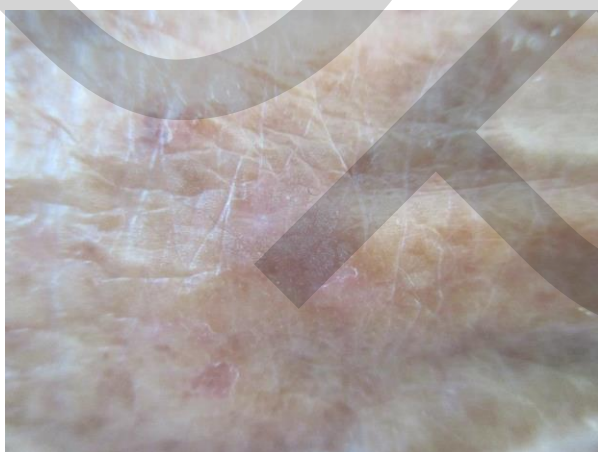
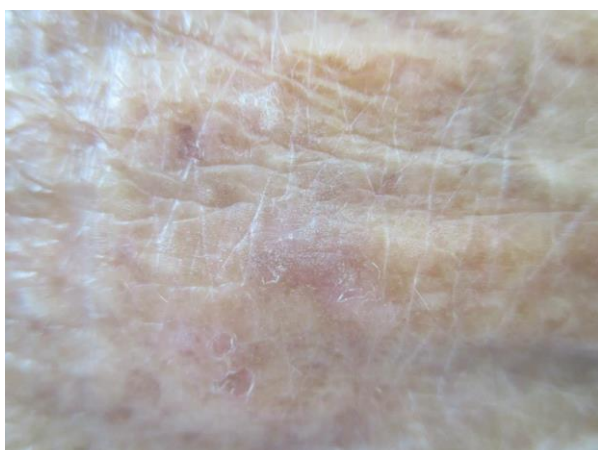

ภาพที่ ก.4.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุด
การรักษา

อาสาสมัครหมายเลข 5

ภาพที่ ภ.5.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ภ.5.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ภ.5.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 6

ภาพที่ ๖.๖.๑ แสดง Baseline

ภาพที่ ๖.๖.๒ แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๖.๖.๓ แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 7

ภาพที่ ภ.7.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ภ.7.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ภ.7.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 8

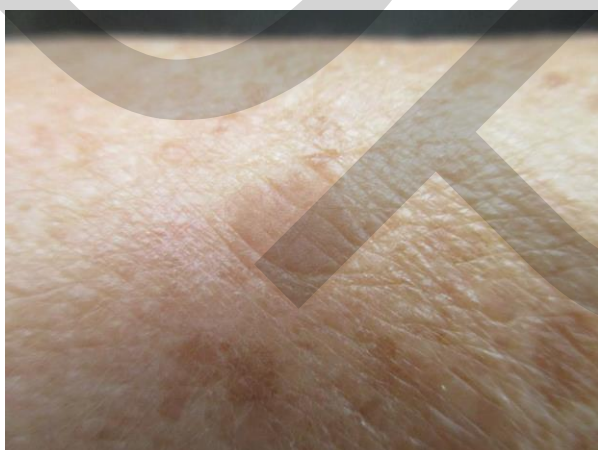
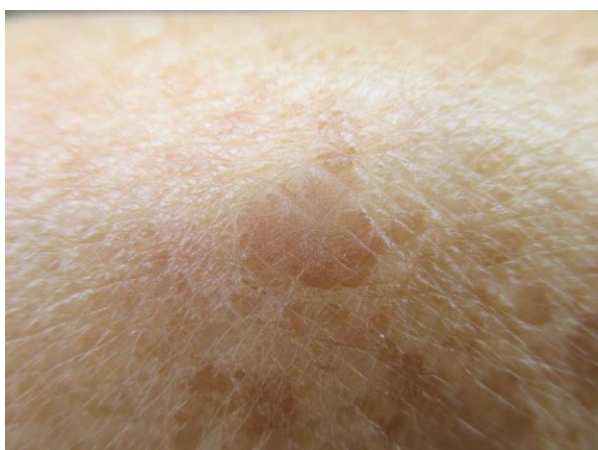
ภาพที่ ๘.๘.๑ แสดง Baseline

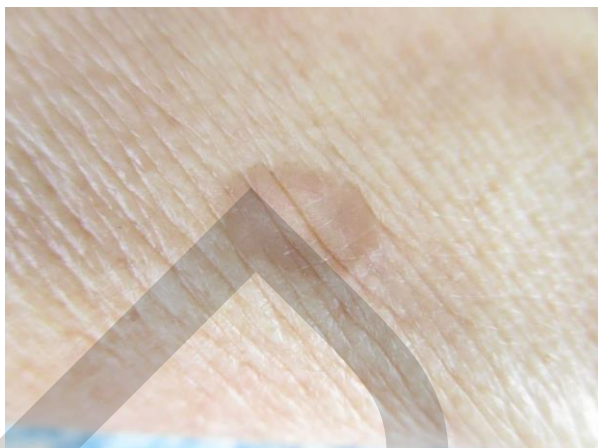
ภาพที่ ๘.๘.๒ แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๘.๘.๓ แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 9

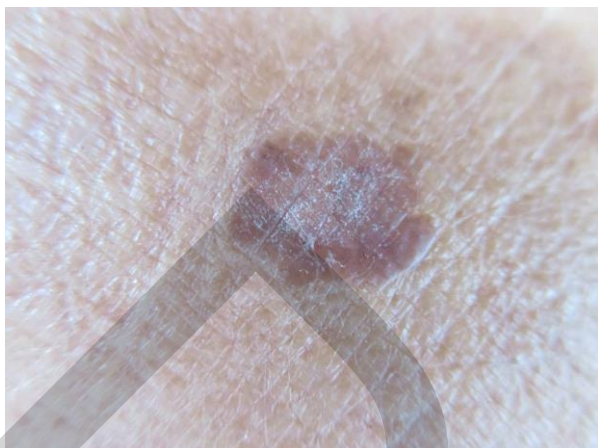

ภาพที่ ๙.๑ แสดง Baseline

ภาพที่ ๙.๒ แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๙.๓ แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 10**ภาพที่ ภ.10.1** แสดง Baseline**ภาพที่ ภ.10.2** แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา**ภาพที่ ภ.10.3** แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 11

ภาพที่ ๑.11.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ๑.11.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๑.11.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 12

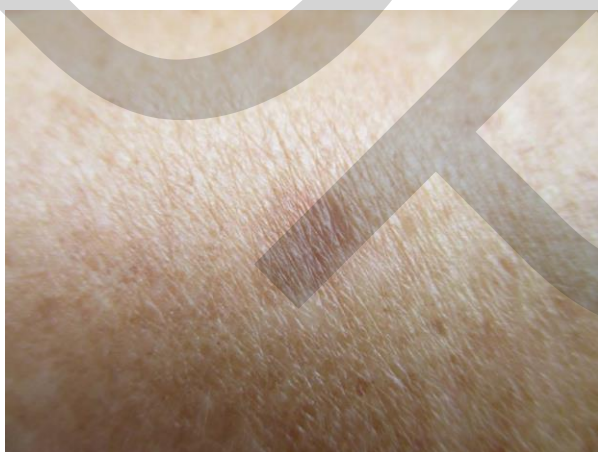
ภาพที่ ภ.12.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ภ.12.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ภ.12.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 13

ภาพที่ ๑.13.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ๑.13.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๑.13.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 14

ภาพที่ ภ.14.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ภ.14.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ภ.14.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 15

ภาพที่ ๑.15.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ๑.15.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๑.15.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 16

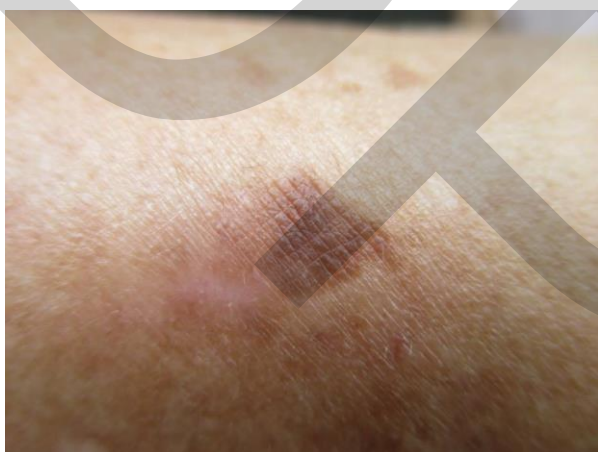
ภาพที่ ๑.16.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ๑.16.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๑.16.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 17

ภาพที่ ๑.17.1 แสดง Baseline

ภาพที่ ๑.17.2 แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๑.17.3 แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

อาสาสมัครหมายเลข 18

ภาพที่ ๑.๑๘.๑ แสดง Baseline

ภาพที่ ๑.๑๘.๒ แสดง 2 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษาภาพที่ ๑.๑๘.๓ แสดง 4 สัปดาห์หลังสิ้นสุดการ
รักษา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

ประวัติการศึกษา

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

พิชญากร ศิริตัน

พ.ศ.2545 ปริญญาตรี สาขาแพทยศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม แพทยสภา

แพทย์ประจำคลินิกเวชกรรมพรเกษมเชียงใหม่